



TECHNICKÁ PŘESTÁVKA

Zpěvník 2012



1 — Tři citrónky

(neznámý)

- C Ami Dmi G7 C Ami Dmi G7
1. V jedné mořské pustině ztroskotal parník v hlubině,
C Ami Dmi G7 C
jenom tři malé citrónky zůstaly na hladině.

C Ami Dmi G7
R: Rybaroba rybaroba rybaroba čuču,
C Ami Dmi G7
rybaroba rybaroba rybaroba čuču,
C
zůstaly na hladině.

2. Jeden z nich povídá: „Přátelé, netvařte se tak kysele!

Vždyť je to přece veselé, že nám patří moře celé!“

R: ... že nám patří moře celé.

3. A tak se citronky plavily dál, jeden jim k tomu na kytaru hrál.

A tak se plavily do dáli až na ostrov korálový.

R: ... až na ostrov korálový.

4. Tam je však stihla nehoda zlá, byla to mořská příšera.

Sežrala citrónky i s kůrou a skončila tak baladu mou.

R: ... a skončila tak baladu mou.

2 — Balada o princezně a o hradu

(neznámý)

C F G7 C

1. Povím vám jednu baladu o princezně a o hradu,
Ami Dmi G7 C
baladajdajdaj baladajdajdaj, o princezně a o hradu.

2. Žila jedna princezna, moc krásná a moc líbezná...

3. Ta čekala na prince, až vrátí se jí z blázince...

4. Natáhla si hodinky a počítala vteřinky...

5. Pět vteřinek ubylo a prince ještě nebylo...

6. Tu zavolala si služku, ať jí nabije pušku...

7. Služka pušku nabyla a princezna se zabila...

8. Celá země třese se, jak princ na koze nese se...

9. Vrazí do prvních dveří, kde princezna mrtvá leží...

10. Vytáhne tu dýku svou a vrazí si ji do prsou...

11. Tak tam leží oba dva a ožíraj je hovada...

12. Když to služka viděla, tak bačkorou se zabila...

13. Teď tam leží všichni tři a lezou po nich ministři...

14. Když to koza viděla, tak paznehtem se praštila...

15. Když to javor uviděl, tak celý z toho ztrouchnil věl...

16. Končím tu svou baladu o princezně a o hradu...

3 — A te Rehradice

(lidová)

Dmi **C** **F**

1. A te Rehradice, na pěkný rovině,

G **Ami** **Dmi** **G** **C**

teče tam voděnka dolů po dědině.

Gmi **Ami** **Dmi**

Je pěkná, je čistá.

2. A po tej voděnce drobný rebé skáčo,

pověz mi má milá, proč tvý oči pláčo

tak smutně, žalostně.

3. Pláčo oné, pláčo, šohajó, po tebé,

že sme sa dostali daleko od sebe,

daleko od sebe.

4. Proč by neplakaly, když srdénko bolí,

musijó zaplakat šohajovi k vůli,

šohajovi k vůli.

5. A te Rehradice, na pěkný rovině,

teče tam voděnka dolů po dědině.

Je pěkná, je čistá.

4 — Kaťuša

Alexandrovci

Dmi

A7

Dmi

1. Razcvětaly jabloni i gruši, poplyli tumany nad rekoj,

DmiB F Gmi

Dmi Gmi Dmi A7

Dmi

/: vy-chadila na břeg Katuša, na vysokij břeg, na krutoj. :/

2. Vychadila, pěšňu zavadila pro stěpnavo, sizavo orla.

/: Pro tavo, katorovo ljubila, pro tavo, či pisma břegla. :/

3. Oj, ty pěšňa, pěseňka děvičja, ty leti za jasnym solncem vslěd.

/: I bajcu na dalném pagraničje ot Katuši předaj privět. :/

4. Pust on vzpomnit děvušku prastuju, pust uslyšit, kak ona pajot.

/: Pust on zemlju berežjot radnuju a ljubov Katuša sberežjot. :/

5. ≡ 1.

5 — Kdyby tady byla taková panenka

(lidová)

D

1. /: Kdyby tady byla taková panenka, která by mě chtěla, :/

G

D

A7

A7

D

/: která by mi chtěla syna vychovala, přitom pannou byla. :/

2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati, přitom pannou býti, :/

/: ty by jsi mi musel kolébkou dělati, do dřeva netíti. :/

3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati, do dřeva netíti, :/

/: ty bys mi musela košiličku šítí bez jehly a nití. :/

4. /: Kdybych já ti měla košiličku šítí bez jehly a nití, :/

/: ty by jsi mně musel žebřík udělati až k nebeské výši. :/

5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati až k nebeské výši, :/

/: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu. :/

6 — Čarodějnice z Amesbury

Asonance

Dmi C Dmi

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,

F C Dmi

s jasnýma očima a řečmi pánum navzdory,

F C Dmi Ami

sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná

B Ami B C Dmi

a že se lidem vyhýbá a s dáblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil

a pověrčivý lid se na pastora obrátil,

že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,

a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali

a když ji vedli městem, všichni kolem volali:

„Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,

ted na své cestě poslední do pekla poletíš!“

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,

ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění

a v noci nad krajinou létavá pod černou oblohou,

sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarownou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,

v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,

je třeba jednou provždy ukončit děsivé řádění,

a všichni křičeli jako posedlí: „Na šibenici s ní!“

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,

pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:

„Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít

a před děsivým učením budeš se na pozoru mít!“

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou

a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

„Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,

pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!“

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici

a všude kolemní se sběhly davy běsnící,

a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,

zemřela tiše samotná pod letní oblohou.

7 — Folklóreček

Bratři Ebenové

Zahrajte mi muzikanti zvesela, zvesela!

D C
1. Slunečko vychází nad vysokú horú,
G Emi G A D
počítám, že večer pude zase do-lu.

Večer pude dolu, zitra pujde znova,
takhle tu pisničku máme hned hotovú.

A **C**
R: Nejvíc mě ten folkloreček dojímá,
G **Emi** **G** **EmiAD**
když se hraje elektricky, elektricky s bi-címa.

2. Šavlička se blýská na severní stranu,
košulenku Jano ma vypasovanú.

Jede na koničku, jede do vesničky,
za klobúčkem perko a v ruce husličky.

R:

3. Zahraj mi Janičku, zahraj na húsličky,
potěš ty tej mojej přesmutnej dušičky.

Zahrál mi Janiček, zahrál na húsličky,
hned z toho natočil dvě pěkné destičky

R:

4. Kdo si to cedečko doma vypaluje,
ten moje srdečko tuze zarmucuje.

Komu tu cedečku najdu na pisičku,
tomu svu šavličku useknu ručičku.

R:

8 — Nikdo to nebere

Bratři Ebenové

Emi7 A

D C G
1. Ještě se svítí a ještě teče voda,

D C G
kdo odpoví ti a kdo ti ruku podá?

Emi A D
Ještě se vaří a zdá se, že nám chutná,
G C D
volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

2. A kamna hřejí, hlas mluví do éteru,

ta slova znějí jak rány z revolveru.

Lékařská pomoc nicméně není nutná,
volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

Emi7 A Emi7A Emi7 A Emi7 A

R: Zvoní to, vyz vání, a běda:

nikdo to nebere, nikdo se nehlásí, nikdo to nezvedá, nikdo to nezvedá.

3. Sníh poletuje, ta zima konce nemá

a králům ujel přímý spoj do Betléma

a podle všeho je jim to zřejmě putna,

volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

R:

4. Zisky i dluhy píšeme do analů,

jeden jak druhý toužíme po signálu

a když pak přijde, odpověď je tak smutná,

volaná srdce jsou dočasně nedostupná.

R:

9 — Trampska

Bratři Ebenové

Dmi

1. Mlhavým ráнем bose jdou, kanady vržou na nohou

G Dmi

a dálka tolík vzdálená je blízká,

město jsi nechal za zády, zajíci dělaj' rošády

G Dmi

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

G

najednou připadáš si ňák príma, svobodnej a tak,

Dmi G Dmi

prostě tak, tak ňák, ňák tak.

F

- R: Pojď dál, s náma se nenudíš, pojď dál, ráno se probudíš

Dmi

a vedle sebe máš o šišku víc,

F

pojď dál, pod sebou pevnou zem, pojď dál, a Číro s Melounem,

G Dmi

a Meky, Miky, Vrt – a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapradí,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel

a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,

sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,

důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,

co jseš, kam jdeš, co jseš.

R:

10 — Franky Dlouhán

Brontosauří

- C F C
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G F C
lidem nad hlavou, smutnou dálavou.

Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

- C G
R: Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,
F C
po Státech toulal se jen sám
F C G7
a že byl veselý, tak každej měl ho rád.
F C Ami
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál.
F G7 F G C
A každej, kdo s ním chvíliku byl, tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše smutně spí.

Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíraček zněl.

R:

11 — Jarní tání

Brontosauři

Ami Dmi C

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 - F Dmi E7 Ami
a nad ledem se voda objeví,
Dmi C
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
F Dmi E7 Ami
tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

F C

- R: Přišel čas slunce, zrození a tratí,
F C
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
E7 Ami Dmi
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
F E7 Ami
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,

pocit má vždy, jak zrodil by se sám.

Jaro je lék na řeči, co nás nudí

a na lidi, co chtěj zkazit život nám.

R:

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánu, co je jim vše fuk.

Pak bych měl naděj', že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

R:

12 — Kytka

Brontosauří

G **D**
1. Otvírám lásku na stránce rád,
A7 **D**
přišel jsem, milá má, něco ti dát.

Zeptat se, co děláš a jaký byl den,
pohladit tvář, tu kytku si vem.

R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporaní.

Ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty ležej na kolenou.
Oči jako čert a maličkej nos
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:

13 — Na kameni kámen

Brontosauři

C

Fmaj7

C

1. Jako starej suchej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva

Fmaj7

Ami

G

C

připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7

Ami

G

C

R: Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.

Fmaj7

Ami

G

C

A jestli není žádnej Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no a potom ámen.

2. A to všechno proto jen, že pár pánu chce mít den bohatší králů.

Přes všechna slova co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

3. Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.

Jaký bude, nevím sám, taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

14 — Podvod

Brontosauři

Emi

Ami

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D

G

hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Ami

Ami/C

Emi

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Ami

Ami7

H7

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,

píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Emi

ti říct, že už ti nezavolám,

Ami

D7

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H7

podved jsem všechno, o čem doma si sníš,

Emi

tedž je mi to líto.

3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu, z lásky,

dvakrát či třikrát – to ne, i jednou je dost,

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:

15 — Růže z papíru

Brontosauři

Dmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil

E7

Gmi

a teď nemám, nemám klid,

Ami **Dmi**
hlava třeští, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: „Vzbud se,“

E7 **Gmi**

věčně trhá nit,

Ami **Dmi**
studenou sprchu měl bych si dát.

D7 **Gmi**

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7 **F** **A7**

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.

Dmi

V tomhle smutným světě

Gmi

jsi má naděj' na víru,

Ami **Dmi**
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines jsem ti kytku,

no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď to viš.

Možná trochu zvláštní

v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

16 — Signály

Brontosauři

C E
1. Cesty jsou blátem posedlý,

E7 F
vzduch jarní vůni zavoní

C
z kouřovejch signálů.

E
A bílý stopy ve skalách

E7 F
umyje slunce jako prach

C
na cestách tuláků.

C C7
R: Zas bude teplej vítr vát

F C
a slunce skály v kempu hrát.

E
Tak ahoj, slunce, vítej k nám,

E7 F C
písničku první tobě dám a budu hrát.

2. V noci je ještě trochu chlad

a rána nedočkavý snad,

no já mám čas.

Stejně se zimě krátí dech,

pod stromy narůstá už mech,

no já mám čas.

R:

R:

17 — Slunovrat

Brontosauři

Ami

Ami/C

H7

E7

Ami

1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,

Ami/C

Ami

Emi

paseky osvítí zář z borovejch klád zapálenejch.

Ami

C G

Dmi

R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí.

Ami

Emi/H

Ami

Jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2. Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,

boudy na zastávkách kde potkávaš lidí, co potkat jsi chtěl.

R:

3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,

šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp, opuštěnej.

R:

18 — Stánky

Brontosauři

D G
1. U stánků na levnou krásu

D Gmi
postávaj a smějou se času

D A7 D
s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2. Skleniček pár, pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj žít, bouřej se a neposlouchaj.

G A7
R: Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky,

D Gmi
tak málo jen, tak málo je lásky,

D A7
ztracená víra hrozny z vinic

D
neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu postávaj

a ze slov a hlasů poznávám,

jak málo jsme jim stačili dát.

R:

R:

19 — Valčíček

Brontosauři

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
at ti každej den připomíná,
/: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
at ti každej den připomíná :/

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý my já,
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádnej ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

20 — Mezi horami

Čechomor

Dmi

C Dmi

1. /: Mezi horami lipka zelená, :/

F

C

Dmi

C Dmi

/: zabili Janka, Janíčka, Janka, miesto jeleňa. :/

2. /: Ked ho zabili, zamordovali, :/

/: na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili. :/

3. /: Ej, křížu, křížu, ukřižovaný, :/

/: zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný. :/

4. /: Tu šla Anička plakat Janíčka, :/

/: hned na hrob padla a viac nevstala, dobrá Anička. :/

21 — Proměny

Čechomor

Ami

G

C

Dmi

Ami

1. Darmo sa ty trápíš, můj milý synečku, nenosím já tebe, nenosím v srdéčku.

G C G C Dmi

E Ami

A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.

2. Copak sobě myslíš, má milá panenko? Vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.

A ty musíš býtí má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3. A já sa udělám malú veverečkú a uskočím tobě z dubu na jedličku.

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

4. A já chovám doma takú sekérečku, ona mi podetne důbek i jedličku.

A ty musíš býtí má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

5. A já sa udělám tú malú rybičkú a já ti uplynu preč po Dunajíčku.

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

6. A já chovám doma takovú udičku, co na ni ulovím kdejakú rybičku.

A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

Ami F C F C G

R:

7. A já sa udělám tú velikú vranú a já ti uletím na uherskú stranu.

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

8. A já chovám doma starodávnú kušu, co ona vystřelí všeckým vranám dušu.

A ty musíš býtí má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

9. A já sa udělám hvězdičkú na nebi a já budu lidem svítiti na nebi.

Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

10. A sú u nás doma takoví hvězdáři, co vypočítajú hvězdičky na nebi.

/: A ty musíš býtí má, lebo mi tě Pán Bůh dá. :/

Ami F C F C G Ami F C F C G

R:

22 — Včelín

Čechomor

- Ami** **G Ami** **G**
1. /: Sousedovic Věra má jako žádná jiná,
Ami **G** **Ami** **EmiAmi**
viděl jsem ji včera máchat dole u včelína. :/

- Ami** **C**
R: /: Dole dole dole dole, dole dole dole,
G **Ami**
hej dole dole dole, dole u včelína. :/

2. /: Líčka jako růže máš, já tě musím dostat,
nic ti nepomůže spát, skočím třeba do sna. :/

R:

3. /: At v poledne radost má, slunko hezky hřeje,
když se na mě podívá, dám jí co si přeje. :/

R:

4. /: Líčka jako růže máš, zajdu k panu králi,
at přikázat vašim dá, aby mi tě dali. :/

R:

23 — Jaro

Fešáci

Ami C G Ami

1. My čekali jaro a zatím přišel mráz,

C G Ami

tak strašlivou zimu nezažil nikdo z nás,

C G Ami

z těžkých černých mraků se stále sypal sníh

C G Ami

a vánice sílí v poryvech ledových.

C G

Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,

Dmi G

do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G

zvěř z okolních lesů nám stála u dveří

Dmi G Ami

a hladoví ptáci přilétli za zvěří a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,

když vystrašený soused na okno zaklepal:

„Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,

já do města bych zašel, doktor snad poradí.“

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,

dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:

„Nejezdi naší zkratkou, je tam příkraj sráz

a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!“

3. Na to strašné ráno dnes nerad vzpomínám,

na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám,

trvalo to dlouho, než se vítr utišil,

na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,

kterým bych v té bouři nejel ani sám,

a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,

krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami

Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací...

24 — Zafúkané

Fleret

Ami Ami2 Ami Ami2

1. Větr sněh zaněsl z hor do polí,

Ami C G Ami

já idu přes kopce, přes údolí,

C G C

idu k tvej dědině zatúlanej,

F C E Ami Ami2 Ami Ami2

cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C

R: Zafúkané, zafúkané,

F C Dmi E

kolem mňa všecko je zafúkané.

Ami C G C

Zafúkané, zafúkané,

F C E Ami Ami Ami2 Ami Ami2

kolem mňa všecko je zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,

srdce sa ozvalo, bit ho slyším,

snáď enom pár kroků mi zostává

a budu u tvého okénka stát.

R: /: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

3. Od tvého okna sa smutný vracám,

v závějoch zpátky dom cestu hledám,

spadl sněh na srdce zatúlané,

aj na mé stopy – sú zafúkané.

R: /: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

25 — Kočovní herci

František Nedvěd

- G**
1. Laciné šminky, přilepený nos

Ami

budka s nápovědou,

C

to pro ty, co zapomněli,

D

G

G7

jak svou roli mají správně hrát.

C **D**
R: Kočovní herci tu jsou, máky kvetou,

C **G**

principál je pán,

C **D**

kočovní herci tu jsou, s nimi léto

C **G**

přijelo k nám.

2. A když lidí nejdou, prázdný mají sál,

tak zas popojedou.

Stejně musí na neděli

paní principálka prádlo prát.

R:

3. Všichni jsme herci – jenom někdo víc

nebo míň umí hrát.

Naše trapné komedie

nikdo nechce ale vážně brát.

R:

26 — Řemeslo

František Nedvěd

E

1. Zase odjíždím z míst, kam mě to zaneslo
H7 **E**
moje krásný a milovaný řemeslo.

A

- R: Je půlnoc, chce se mi spát,
D **E**
ale dřív musím u pumpy si kafe dát.

2. Pumpař řek, že prej všechny moje desky má,
dal mi kávu a k tomu čtyři eskyma.

R:

3. Aspoň na černou kávu mi to vyneslo,
moje krásný a milovaný řemeslo.

R:

4. Chtěl jsem nastartovat, auto ani nehleslo,
to je tím, že jsem přechválil svý řemeslo.

R:

27 — Cizinec

Greenhorni

Ami

Dmi

Ami

1. Na kraji pouště sluncem spálený

Dmi **Ami** **E** **Ami**

stojí naše malý město dřevěný.

Dmi **Ami**

Jednoho dne, právě čas oběda byl,

Dmi **Ami** **E** **Ami**

se na kraji města jezdec objevil.

2. Měl černý sombrero, na něm bělej prach,

pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,

místo cigarety měl v ústech růži,

na stehnech pouzdra z chrestyších kůží.

F **G**

- R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,

F **C**

na každém nároží zatykač vlál,

Dmi **Ami**

na něm cifra, za kterou by sis žil,

E **Ami**

a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,

město bylo tichý jak město spící,

před saloonem zastavil a z koně slez',

jeho stín šel za ním a za stínem děs.

4. Zábava u baru prudce zvadla,

když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,

objednal si pití a v místnostech těch

každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

R:

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,

mexickým dolarem o barpult cink',

pak ke koni došel krokem pomalým,

za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

28 — Když náš táta hrál

Greenhorni

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C **G**

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj táta u piva sedával

D7 **G** **C G D7 G**

a tu svoji nejmilejší hrál.

2. Ted už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,

už jsem prošel celý Státy a ted táhnu zpět,

kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,

tak zase slyšet svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,

když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,

a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,

když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,

když je noc a měsíc, potom zdá se mi,

jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,

zase jeho píseň slyšel hrát.

29 — Rocky Top

Greenhorni

C F C
1. Byl to démon, co horu Rocky Top

Ami G C
zaklel do Tennessee Hills,

F C
prach a skály, to je Rocky Top,

Ami G C
пустина v Tennessee Hills.

Ami G B F
R: Mraky táhnou, táhnou níž, vášeň ti uhasí,
C B C
soudí tě Rocky Top, Rocky Top v Tennessee
C B C
Rocky Top v Tennessee.

2. Těžký mračna zahalí Rocky Top,
sotva se do roklí dás,
kterou cestou zpátky dolů jít,
už nikdy nepoznáš.

R:

3. Na dně rokle do prachu zahodí
každej, co na cestu měl,
jedinej chlap se prostě nehodí,
nevím, co by tu chtěl.

C B H C B F C
R: Rocky Top v Tennessee...

30 — Rovnou, tady rovnou

Greenhorni

- D D7
1. Tak už jsem ti teda fouk',
G D
prsten si dej za klobouk,
G A D
nechci tě znát a neměl jsem tě rád,
D A7 D
to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jo, tady rovnou,
rovnou, jo, tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc,
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy,
z potoků vodou já smejval stopu svou,
to ti říkám rovnou.

R:

31 — Zátoka

Greenhorni

C G7 C

1. V zátoce naší je celej den stín,

Ami C

dneska je tichá, já dobře vím,

Ami C

kdy ten stín zmizí i z duše mojí,

F C

za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na oheň dal,

i kdyby nocí překrásně hřál,

já nespím, to víš, jak bych si přál,

proč si mě Hondy na práci vzal?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,

v sedle zas musím celej den být,

proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,

tejden už sháním a nemůžu spát.

4. Zítra se vrátím na jižní díl,

v zátoce naší, tam bude můj cíl,

vítr se zdvihá a měsíc je blíž,

zítra stín zmizí, dobře to víš.

32 — Levandulová

Hana Hegerová

- C Ami C Ami C Ami C
1. Za mostem v úzké ulici je krámek z dálky vonící meduňkou, rdesnem, skořicí,
Dmi G ale hlavně – ach jo...

- Dmi G Dmi G Dmi G Dmi G Dmi
2. Léta snad z úcty k tradici kupuji celou krabici a přes ní i papír balící cítím, že
řekneš:

- R: Ty jsi má, levandulová, úplně celá, celičká levandulová, nádherně
C Ami C Ami C Ami C Ami Dmi
G Dmi G Dmi G Dmi G Dmi levandulová, hmm – levandulová.

3. Ne vždycky vařím dobroty a občas mívám teploty a nekapu ti do noty a často
vzdychám – ach jo...

4. Sotva však cinkneš za vraty, otevřu, koukám, no a ty upadáš vesměs v záхватy
a vždycky voláš:

- R: Ty jsi má, levandulová, nádherně celá levandulová, famózně levandulová, levan-
dulová.

5. Už dobře pětadvacet let si honem běžíš přivonět a dřív, než začneš vyprávět,
cos viděl, šeptáš – ach jo...

6. Mívám chut žárlit na ten květ, to ovšem znáš už nazepamět, ať uschlé lístky
vezme čert, říkáš i bez nich – ach jo...

- R: Budeš má, levandulová, navždycky celá, celičká levandulová, famózně, nádherně
levandulová.

33 — Maluj zase obrázky

Hana Zagorová

Ami

G

Ami

1. Měli jsme dva hrníčky, čtyři talíře,

Dmi

G

C

vyzdobené sluníčky přímo od malíře,

Ami

E

Ami

F

cukru na pět hromádek, čtyři knížky pohádek,

C

Dmi

Cdim

E

dva prstýnky na splátky, prázdné přihrádky.

F

Fmaj7

C

Cmaj7

Maloval jsi obrázky dlaní horkou od lásky,

B

B7

E

Ami E

Chroupali jsme oblázky jako oplatky.

Ami

G

Emi

Ami

R: Žádné auto v garáži, jenom pevná zem,

Dmi

G

C

stávali jsme v pasáži frontu na podnájem,

Dmi

G

C

chodili jsme do Šárky, kupovali Polárky,

Dmi

E

Ami

šetřili jsme na dárky malé jako svět.

Svoji lásku na klíčky zamkli jsme si za víčky,

nosila jsem střevíčky sedm krásných let.

2. Přešla léta talířků, přišlo stoupání,

bylo více halířků, méně milování,

učil jsi mě uhýbat, příliš často nelíbat,

já jsem chtěla kolíbat, tys' chtěl dobýt svět.

Maloval jsi obrázky, krásně, ale bez lásky,

bez pláče a nadsázky, studily jak led.

R: Krásné auto v garáži, přepychový byt,

dovolené na pláži, touha mít a dobýt,

lůžko v bílém empíru, všechny šaty na míru,

úspěch výšky Pamíru, dobře jíst a pít.

V noci dlouhé čekání na něžnost a vyznání,

láska není k dostání, láska musí žít.

3. Nač je lásce velký sál, slavné mávání,
když nám v dlaních nezůstal klíček k milování?
Čím jsou šaty z brokátů proti vůni akátu,
čím jsou barvy plakátů proti sněženkám?

Maluj zase obrázky dlaní horkou od lásky,
at jsou radši oblázky z toho, co teď mám.

R: At si auto s garáží, kdo chce, odnese,
at jsme místo na pláži v Šárce nebo v lese,
at mám zase hrníčky vyzdobené sluníčky,
at nás nesou koníčky, kam, to dobře víš.

At se naše prstýnky nepřemění v vzpomínky,
at máš v očích plamínky, když mně polibíš.

34 — Ztráty a nálezy

Hlavolam

Emi D Ami Emi H

Emi

D

1. Kolikrát jsem minul tuhletu výlohu s panáčkem od sazí,

Ami

Emi

H

nikdy jsem nepřišel na to, co znamená „ztráty a nálezy“,

Emi

D

když dneska pomyslím na ta dvě slovíčka, trochu mě zamrazí,

Ami

Emi

H

vždyť i v mém životě hrají hlavní roli ztráty a nálezy.

Emi

C

D

G

R: A tak ať hledám či nehledám, staré ztrácím, nové nalézám,

Emi

C

H

něco mám a pak nemám zase nic,

Emi

C

D

G

říkají, že je jen klam úsměv čarokrásných dam,

Emi

C

H

stále ztrácím a nalézám, někdy málo a někdy víc.

2. Najít můžeš černé peklo a ztratit zas nejmodřejší nebe,

vždycky však pamatuj na ztráty a nálezy, nechodět hledat sebe,

až jednou uvidíš, že nemáš vůbec nic, neztrácej naději,

vždyť kdo hledá, najde, a tak znovu hledat začínej raději.

R: Jednou ten koloběh poznáš, že staré ztrácíš, nové nalézáš,

něco máš a hned nemáš zase nic,

proto včerejšek dnes smaž, málo vezmeš a snad více dáš,

stále ztrácíš a nalézáš, někdy málo a někdy víc.

Emi D Ami Emi H Emi

Co dál k tomu říct...

35 — Amazonka

Hop Trop

G

Hmi

Bmi

Ami

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
G **Ami** **D**
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na „táto“ slyší jinej, i když si tak neříká.

G **E7**

Ami

- R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
G **Ami** **D**
stejnou barvou, jakou měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude kde jsem s tebou byl,
„Amazonka“ říkavali a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká,
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál's ho nechtěla.

G **E7**

Ami

6. Teď si víla z paneláku, samá dečka, samej krám.

G **Ami**

G

Já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
Ami **G**
pořád stejná, přísahám.

36 — Švorcák

Hop Trop

Dmi B A7

1. S partou kluků v koutě na perónu

Dmi B C A7
tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,

Dmi B A7
vo pár kroků dál se na nás díval

Dmi B C Dmi
starej pán, už vod pohledu trochu podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu,

když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,

na kytaru na mým klíně koukal

a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F Gmi

R: Nezdálo se, že jeňákej švorcák,

F Gmi A
co by neměl prachy, který dal by za novou,

F Gmi A

měl podivnej hlas a divný voči,

Dmi B C Dmi
říkal, že měl kdysi dávno takovou.

3. „To vomlácený dřevo není k mání,

patří mojí máti a je starší nežli já,

je to dárek od někoho z mládí,

a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.“

R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě

řek', žeňákej cizí chlap se hrozně zajímá

o věc, která cenu má jen pro ni,

divil jsem se, co ji na tom tolík dojímá...

37 — Tři kříže

Hop Trop

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem břehům proklatejm,

Dmi C Dmi
který v drápech má Dábel sám.

C Ami
Bílou přídí šalupa „My Grave“

Dmi C Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami
R: Jen tři kříže z bílého kamení

Dmi C Dmi
někdo do písku poskládal.

F C Ami
Slzy v očích měl a v ruce znavený

Dmi C Dmi
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřich, samý pití a rvačka jen.

Chřestot nožů, při kterých přejde smích, srdce kámen a jméno Sten.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený, štěkot psa zněl, když jsem se smál.

Druhej kříž mám a spím pod zemí, že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek, Katty Rodgers těm dvoum život vzal.

Svědomí měl, vedle nich si klek...

Rec: Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský. Ať mi tedy Bůh odplustí.

R: Jen tři kříže z bílého kamení jsem jim do písku poskládal.

Slzy v očích měl a v ruce znavený lodní deník a v něm, co jsem psal.

38 — Jožin z bažin

Ivan Mládek

- Ami** **E** **Ami**
1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,

E **Ami**
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.

G7 **C** **G7** **C E**
Rádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,

Ami **E** **Ami** **G7**
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jožin.

R: **C** **G7**
Jožin z bažin močálem se plíží,

C
Jožin z bažin k vesnici se blíží,

G7
Jožin z bažin už si zuby brousí,
C

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

F **C** **G7** **C**
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

F **C** **G7** **C E**
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projízděl jsem Moravou směrem na Vizovice,

přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:

„Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,

tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!“

R:

3. Říkám: „Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,

Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.“

Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,

na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,

Jožin z bažin z močálu ven pílí,

Jožin z bažin dostal se na kámen,

Jožin z bažin – tady je s ním ámen!

Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,

dobré každé láve, prodám já ho do ZOO.

39 — Osmá barva duhy

Jarek Nohavica

Ami Dmi Ami Dmi
1. Chladná jsou dubnová rána,

Ami Dmi C E7
ze slunce je vidět jenom kousek,

Ami Dmi Ami Dmi
ve flašce od Cinzana

Ami G Ami
úhoři, úhoři třou se.

Dmi Ami F Dmi E7
R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami,

Dmi Ami E7 Ami
zůstali jsme sami – já a já.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy,

Dmi E7 Ami
černá je barva, kterou mám ted nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledal jsem ostrov jménem Atlantida

Dmi E7 Ami
a našel vody, vody, vody, vody habaděj.

2. Kdyby měl někdo z vás zájem, uděláme velikánský mejdan,

projdeme tam a zpět rájem a svatý Petr bude náš strejda.

R:

3. Pod okny řve někdo: „kémo“, každý správný folkáč nosí vousy,

já umím jen písničky v E-moll a prsty jsem si až do masa zbrousil, protože:

R: Všichni moji známí teď spí, spí, spí doma s manželkami, zůstali jsme sami – já

a vy.

Města jsou jedno jako druhý, černá je osmá barva duhy, černá je barva, kterou

mám ted nejraději,

jó, je to bída, je to bída, hledáme ostrov jménem Atlantida a nacházíme vody,

vody, vody, vody, vody, vody,

vody, vody, vody, vody, vody, vody, vody, vody, vody, vody habaděj.

40 — Afričančata

Jarek Nohavica

C **Ami Dmi** **G C**
1. V Africe, tam žijou sloni a podobná zvířata,
DmiG C
mezi stromy je tam honí Afričančata,
F G C Dmi G
načančané Afričanče jako uhel černé je,
C AmiDmi G C F G C G C
ráno skočí na saranče a jede do Guineje.

2. Děvčata tam honí kluky a kluci děvčata,

k nám to mají trochu z ruky, Afričančata.

Přes moře a přes potoky, dva tisíce šest set mil,

na kole tak dva-tři roky, no a pěšky ještě dýl.

3. Průsvih je, když Afričanče, černé jak mé boty,

narodí se naší Anče od nás z Dolní Lhoty.

Ale narodí či nenarodí, vždyť je to vlastně putna,

hlavně, že nám nemarodí a že mu u nás chutná, na na na...

41 — Básnířka

Jarek Nohavica

G D C D G D C D

1. Mladičká básnířka s korálky nad kotníky

G D C D Emi

bouchala na dvířka paláce poetiky.

G C G C G D

S někým se vyspala, někomu nedala, láska jako hobby,

G D C D G D C D

pak o tom napsala sonetu na čtyři doby.

2. Svoje srdce skloňovala podle vzoru Ferlinghetti,

ve vzduchu nechávala viset vždy jen půlku věty.

Plná tragiky, plná mystiky, plná splínu,

tak jí to otiskli v jednom magazínu.

3. Bývala viděna v malém baru u Rozhlasu,

od sebe kolena a cizí ruka kolem pasu.

Trochu se napila, trochu se opila na účet redaktora,

za týden na to byla hvězdou mikrofóra.

4. Pod paží nosila rozepsané rukopisy,

ráno se budila vedle záchodové mísy.

Múzou políbená, životem potřísněná, plná zázraků

a pak ji vyhodili z gymplu i z baráku.

5. Šly řeči okolím, že měla něco se esenbáky,

at bylo cokoliv, přestala věřit na zázraky.

Cítila u srdce, jak po ní přešla železná bota,

tak o tom napsala sonet ze života.

6. Pak jednou v pondělí přišla na koncert na kolej

a hlasem pokorným prosila o text Darmoděje.

Pero si vzala a pak se dala tichounce do pláče

/: a její slzy kapaly na její mrkváče. :/

42 — Danse Macabre

Jarek Nohavica

Dmi B Dmi B Dmi B Dmi B Dmi F A Dmi B F C F A
R: Naj na na naj na na naj...

1. Šest milionů srdcí vyletělo komínem,
Dmi B
svoje malé lží si, lásko, dnes prominem,
Dmi B
F A
budeme tančit s venkovany,
Dmi B F C F A
na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.

R:

2. Láska je nenávist a nenávist je láska,
jedeme na veselku, kočí bičem práská,
v červené sametové halence
podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

R:

3. Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,
třetí oko je prázdný prostor nad nosem,
Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem
a ted vyspává, jinak to smysl nedává.

R.

43 — Dokud se zpívá

Jarek Nohavica

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C G

svatý Medard, můj patron, tuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi7 G C

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,

srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,

ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,

vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,

za oknem míhá se život jak leporelo,

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,

houpe to, houpe to na housenkové dráze.

I kdyby supi se slítali na mé tělo,

tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,

zvedl jsem telefon a ptám se: „Lidi, jste tam?“

A z veliké dálky do uší mi zaznělo,

/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

44 — Jdou po mně, jdou

Jarek Nohavica

D G D F#mi Hmi A

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš, na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

G D A Hmi G D G D

/: pak jednou v létě řek' jsem si: „At, svět fackuje tě, a tak mu to vrat.“ :/

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám, zámek jde lehce a adresu znám,

/: zlato jak zlato, dolar či frank, tak jsem šel na to do National Bank. :/

D G D F#mi Hmi A

R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou, na každém rohu mají fotku mou,

G D A Hmi G D C G A D

kdyby mě chytli, jó, byl by ring, tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé.

G D

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid, chudičká vdova mi nabídla byt,

/: jó, byla to kráska, já měl peníze, tak začla láska jak z televize. :/

4. Však půl roku nato řekla mi: „Dost, tobě došlo zlato, mně trpělivost,

/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,“ tak jsem na cestě a chudý jak

veš. :/

R:

5. Klenotník Smith mi do očí lhal, dvě facky slíz' a dal, vše mi dal,

/: a pak jsem vzal nohy na ramena, ten, kdo nemá vlohy, nic neznamená. :/

6. Teď ve státě Utah žiju spokojen, pápu jsem utáh' a straním se žen,

/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek, já na ně mastím, jen at mají vztek. :/

R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou, na nočních stolcích mají fotku mou,

kdyby mě klofly, jó, byl by ring, být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

45 — Kometa

Jarek Nohavica

Ami

- Spatřil jsem kometu, oblohou letěla, chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
Dmi **G7** **C** **E7**
zmizela jako laň u lesa v remízku, v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

- Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem, až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá, spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí
zazpívat.

Ami

Dmi

R: O vodě, o trávě, o lese,
G7 **C**
o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě
E **E7** **Ami**
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

- Na hvězdném nádraží cinkají vagóny, pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech, tajemství, která teď neseme na bed-
rech.

- Velká a odvěká tajemství přírody, že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje, krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na...

- Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf z pod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat, marnost mne vysvlékla celého donaha.

- Jak socha Davida z bílého mramoru stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá, my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, bude to písnička o nás a kometě.

46 — Mikymauz

Jarek Nohavica

Ami **G**

1. Ráno mě probouzí tma, sahám si na zápěstí,

F **E** **Dmi** **E**

zdali to ještě tlouče, zdali mám ještě štěstí,

Ami **G**

nebo je po mně a já mám voskováné boty,

F **E** **Dmi** **E** **Ami**

ráno co ráno stejně probuzení do nicoty.

2. Není co, není jak, není proč, není kam,

není s kým, není o čem, každý je v době sám,

vyzáblý Don Quijote sedlá svou Rosinantu

a Bůh je slepý řidič sedící u volantu.

E **F** **Dmi** **E**

R: Zapínám telefon – záznamník cizích citů,

F **Dmi** **E**

špatné zprávy chodí jako policie za úsvitu,

Dmi **G7**

jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,

C **E**

měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze –

Ami **Ami/G** **F** **E** **Ami**

rána bych zrušil.

3. Dobrý muž v rádiu pouští Chick Coreu,

opravdu veselo je, asi jako v mauzoleu,

ve frontě na mumii mám kruhy pod očima,

růžový rozbřesk fakt už mě nedojímá.

4. Povídáš něco o tom, co bychom dělat měli,

pomalu vychládají naše důlky na posteli,

všechno se halí v šeru, čí to bylo vinou,

že dřevorubec máchl mezi nás širočinou?

R: Postele rozdělené na dva suverénní státy,

ozdoby na tapetách jsou jak pohraniční dráty,

ve spánku nepřijde to, spánek je sladká mdloba,

že byla ve mně láska, je jenom pustá zloba – dráty bych zrušil.

5. Prokletá hodina, ta minuta, ta krátká chvíle,
kdy věci nejsou černé, ale nejsou ani bílé,
kdy není tma, ale ještě ani vidno není,
bdění je bolest bez slastného umrtvení.

6. Zběsile mi to tepe a tupě píchá v tříslé,
usnout a nevzbudit se, nemuset na nic myslit,
opřený o kolena poslouchám tvoje slzy,
na život je už pozdě a na smrt ještě brzy.

R: Co bylo kdysi včera, je, jako nebylo by,
káva je vypita a není žádná do zásoby,
věci, co nechceš, ať se stanou, ty se stejně stanou,
a chleba s máslem padá na zem vždycky blbou stranou – máslo bych zrušil.

7. Povídáš o naději a slova se ti pletou
jak špionážní družice letící nad planetou,
svlíknout se z pyžama, to by šlo ještě lehce,
dvacet let mluvil jsem a teď už se mi mluvit nechce.

8. Z plakátu na záchodě prasátko vypasené
kyne mi, zatímco se kolem voda dolů žene,
všechno je vyřčeno a odnášeno do septiku,
jenom mně tady zbývá prodýchat pář okamžiků.

R: Sahám si na zápěstí a venku už je zítra,
hodiny odbíjejí signály Dobrého jitro,
jsem napůl bdělý a napůl ještě v noční pauze,
měl bych se smát, ale mám úsměv Mikymauze – lásku bych zrušil.

9. = 1.

10. = 1.

47 — Možná že se mylím

Jarek Nohavica

C

Fadd9

1. Mám rozestláno na posteli pro hosty,

C

Fadd9

zuby si čistím cizím zubním kartáčkem,

C

Emi

já, snůška zděděných vlastností

F

Dmi

G

a obyvatel planety Zem,

F

C

blázivé Markétě zpívám druhý hlas,

Dmi

F

C Fadd9 C Fadd9

jsem tady na světě na krátký víkend na cestovní pas.

2. Pan farář nabízel mi věčný život,

říkal: „Musíš, chlapče, přece v něco věřit,“

a já si dal nalačno jedno pivo

a spatřil anděly, jimž pelichá peří,

blázivé Markétě zpívám druhý hlas,

jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

C F C F C

R: Možná, že se mylím, možná se mylím,

Emi F C

snad mi to dojde léty, snad mi to dojde léty,

F C FC

mám na to jenom chvíli, dojít od startu k cíli,

Emi F

a tak si zpívám, a tak se dívám,

C Fadd9 C Fadd9

a tak si dávám do trumpety.

3. Jsou prý věci mezi nebem a zemí,

já o nich nevím a možná měl bych vědět,

já nikdy nikomu jak Ježíš nohy nemyl,

já nechtěl nikdy na trůnu sedět,

blázivé Markétě zpívám druhý hlas,

jsem tady na světě, dokud nevyprší můj čas.

4. Vy, náčelníci dobrých mravů,
líbezní darmopilové a darmojedky,
proutkaři pohlaví a aranžéři davů,
vy jste mi nebyli na svatbě za svědky,
blázniivá Markéta, ta mi svědčila,
že kdo vchází do světa, jako by vypustil motýla.

R:

5. V pokoji, kde jsem včera spal,
vypnuli topení a topila krása,
měli jsme na sobě jen flaušový šál
a já jsem křičel, že láska je zásah,
blázniivá Markéta ať nám zapěje,
že až sejdeme ze světa, čáry máry fuk, nic se neděje,
nic se neděje, nic se neděje...

48 — Muzeum

Jarek Nohavica

C G Ami

1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor

F C G7 C G7

je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,

C G Ami

chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,

F C G7 C

abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to všechno pomíjivé živobytí,

F C F

pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou

B F C F

a opájíš se představou, jaké to bude v ráji.

C G Ami

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek

F C G7 C

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,

složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,

můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,

dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně.

A ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil

a volat: „Tutanchámon, vivat, vivat!“ po egyptském kraji.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,

ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,

na politém stole na ubrus se píšeš svou rýmovanou Odysseu,

nežli přijde někdo, abys šel už domů,

ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,

to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

4. Možná si k tobě někdo přisedne,

a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egyptana Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus metronomu,
který tady klepe od počátku světa.

Nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek

sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,

pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty.

V neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají.

V pět třicet pět jednou z pravidelných linek
sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástup, dveře se zavírají.

49 — Petěrburg

Jarek Nohavica

Ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E Ami
padá na mě žal,

zatoulaný pes nevzal si ani kůrku

F E Ami
chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E

R: /: Láska moji kníže Igor si bere,

F Adim H7 E
nad sklenkou vodky hraju si s revolverem,

Ami
havran usedá na střechy Petěrburgu,

F E Ami
čert aby to spral. :/

2. Nad obzorem letí ptáci slepí

v záři červánků,

moje duše, široširá stepi,

máš na kahánku.

R: /: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra najdou

s dírou ve spánku. :/

50 — Pijte vodu

Jarek Nohavica

R: /: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum! :/

1. Jeden smutný ajznboňák pil na pátém nástupišti ajrkoňak.

Huba se mu slepila a diesel lokomotiva ho zabila.

R:

2. V rodině u Becherů pijou becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R:

3. Pil som vodku značky Gorbačov a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

R:

4. Jesteśmy chłopci z Warszawy, jeździmy pociągiem za robotą do Ostrawy.

Cztery litry wódki a mnóstwo piw, po prostu bardzo fajny kolektyw.

(Jesteśmy chuopci z Varšavy, jezdžímy počiongem za robotom do Ostravy.

Čtery litry vúdky a mnústo piv, po prostu bardzo fajny kolektyv.)

R:

5. Jedna paní v Americe ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum, poblila jim Bílý dům.

R:

51 — Píseň zhrzeného trampa

Jarek Nohavica

C G F C

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písň z pamp,
F C G7 C G7
ho, ho, ho – a neznám písň z pamp,

vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp...

Napsali si do cancáků, jen ať to každej ví...

Vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový...

C G Ami

R: Já jsem ostuda traperů,

F C

já mám rád operu,

G C G7

já mám rád jazz-rock.

C G Ami

Chodím po světě bez nože,

F C G C C7

to prý se nemože, to prý jsem cvok.

F C

Já jsem nikdy neplul na šífu

D7 G G7

a všem šerifům jsem říkal: „Ba ne, pane.“

C G Ami

Já jsem ostuda trempů,

F C G7 C G C

Já když chlempu, tak v autokempu.

2. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky...

jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácký...

A prý se můžu vrátit zpět, až dám se do cajku...

a odříkám jim nazpamět akordy na Vlajku...

R:

3. A tak teď chodím po světe a mám zaracha...

na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha...

Dokud se trampske úřady nepoučí z chyb...

zpívám si to svý „Nevadí a zase bude líp“...

R:

52 — Strakapúd

Jarek Nohavica

C F G

C F G C F G
1. Vysvitlo slunko, modrý strakapúd k obloze vzlétá

C F G Ami
a ty si krásná jako meruňka uprostřed léta.

F G C
A ty si krásná jako réva v Boršicích,
F G C
když zem se slévá s oblohou hořící.

2. Zatajím dech, abych snad nezkazil, co se ti zdá,
pod hlavou máš jen ruce, polštářek ukrad' jsem já
a ty jsi mírná jako vítr v jahodách,
tvá hrud' se vzdouvá, malý člun na vodách.

3. Vysvitlo slunce, modrý strakapúd po nebi krouží,
probud' se, lásko, moje srdce mé po tobě touží
a ty si vroucí jako láva pod Etnou,
když sopka vstává bázliví odlétnou.

C F G C

Jen já zůstávám,

C F G C

jen já zůstávám

F G C

53 — Těšínská

Jarek Nohavica

Ami

Dmi

F E7

Ami

Dmi F E7 Ami

1. Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě,

Ami

Dmi

F E7

Ami

Dmi F E7 Ami

u Larišů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.

C

Dmi

F

C

Moje nevěsta by byla dcera ševcova z domu Kamińskich odněkud ze Lvova,

Dmi F E7 Ami

kochał bym ja i pieścił chyba lat dwieście.

2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,

nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.

Mluvila by polsky a trochu česky, pár slov německy a smála by se hezky.

Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3. Kdybych se narodil před sto léty, byl bych vazačem knih.

U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.

Měl bych krásnou ženu a tři děti, zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

4. Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době,

u Larišů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě.

Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru, slunce by zvedalo hraniční závoru

a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,

bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka.

Vidím to jako dnes, šťastného sebe, ženu a děti a těšínské nebe,

jěště, že člověk nikdy neví, co ho čeká.

na na na na...

54 — Ukolébavka

Jarek Nohavica

G **G/F♯**
1. Den už se zešeríl,
G/E **G/F♯ G**
už jste si dost užili.

Ami **Ami/G♯**
Tak hajdy do peřin
Ami/G **Ami/G♯ Ami**
a ne, abyste tam moc řádili.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejte si hezký sen a kéž by se vám to splnilo.

G **Emi** **Hmi** **Emi**
Na na na, ná ná ná na na ná ná,
Ami **D7**
aby hůř nebylo, to by nám stačilo.

R: **G** **C** **G** **D7** **G**
Hajduly, dajduly, aby víčka sklapnuly,

hajduly, dajdy, každý svou peřinu najdi.

G **D7 G**
Hajajajaja ja já,
D7 G
Kuba, Lenka, máma a já.
C G
Dřív, než zítra slunce začne hrát,
D7 G
dobrou noc a spát.

2. V noci někdy chodí strach

a srdce náhle dělá buch, buchy,

nebojte se, já spím na dosah

a když zavoláte, zbiju zlé duchy.

Zítra je taky den, slunko mi to dneska slíbilo,

přejme si hezký sen a kéž by se nám to i splnilo.

Na, na, ná...

55 — Zatančí

Jarek Nohavica

Emi G D Emi
1. Zatančí, má milá, zatančí pro mé oči,

G D Emi
zatančí a vetskni nůž do mých zad.

G D Emi
Ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
G D Emi
ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi
R: Zatančí, jako se okolo ohně tančí,

G D Emi
zatančí jako na vodě lod,

G D Emi
zatančí jako to slunce mezi pomeranči,
G D Emi
zatančí a pak ke mně pojď.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hruď,
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
nový den než začne, nasyť můj hlad,
zatančí, má milá, pro moje oči lačné,
zatančí a já budu ti hrát.

56 — Zatímco se koupeš

Jarek Nohavica

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

G A7 D

na největší loupež ve mně se strádá,

Gdim Hmi

tak, jako se dáváš vodě,

Fdim A7

vezmu si tě já, já zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnou z umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí Spartu

a za velmi tenkou stěnou

slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D

R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

Emi G D

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Emi G D

cigaretu hasne, káva stydne, krev se pění,

Emi G D

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá

a až budeš stát na prahu,

všechny peníze dal bych za odvahu.

R:

Emi A7 D Emi A7 D

Hm hm, nebylo a není, hm hm, zatímco se koupeš...

57 — Zítra ráno v pět

Jarek Nohavica

Emi **G**

1. Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,

C **D** **G** **E7**

ještě si naposled dám vodku na zdraví,

Ami **D7** **G** **Emi**

z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe

Ami **H7** **Emi** **E7** **Ami** **D** **G** **Emi**

a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,

Ami **H7** **Emi**

a pak vzpomenu si na tebe.

2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,

řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,

a co jsem si nadrobil, si vypiju.

3. Až zítra ráno v pět poručík řekne „pal“,

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,

ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,

že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,

že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát

a seno obracet, já u zdi budu stát,

tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,

prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,

lásko, nezapomeň a žij.

58 — Cukrářská bossanova

Jarek Nohavica

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

1. Můj přítel snídá sedm kremrolí

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

a když je spořádá, dá si repete, cukrlátko,

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

on totiž říká: „Dobré lidi zuby nebolí,“

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

a je to paráda, chodit po světě a mít,

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

mít v ústech sladko.

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

- R: Sláva, cukr a káva a půl litru Becherovky,

Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

hurá, hurá, hurá, půjč mi bůra, útrata dnes dělá čtyři stovky,

Cmaj7 C \sharp dim

všechny cukrářky z celé republiky

Dmi7 G7

na něho dělají sladounké cukrbliky

Emi7 A7

a on jim za odměnu zpívá zas a znova

Dmi7 G7 Cmaj7 C \sharp dim Dmi7 G7

tuhletu cukrářskou bossanovu.

2. Můj přítel Karel pije šťávu z bezinek,

říká, že nad ni není, že je famózní, glukózní, monstrózní, ať si taky dám,

koukej, jak mu roste oblast budoucích maminek,

a já mám podezření, že se zakulatí jako míč

a až ho někdo kopne, odkutálí se mi pryč a já zůstanu sám, úplně sám.

R:

3. Můj přítel Karel Plíhal už na špičky si nevidí,

postava fortelná se mu zvětšuje, výměra tři ary,

on ale říká: glycidy jsou pro lidi,

je prý v něm kotelna, ta cukry spaluje,

někdo se zkáruje, někdo se zfetuje a on jí bonpari, bon, bon, bon, bonpari.

R:

59 — Amulet

Kamelot

G

1. Zhasl už oheň a jiskra líná

C

pomalu vzlétla tmou,

G

škrtl jsem sirkou, co jediná zbyla,

C

cigaretu vyklepanou,

Ami

z lesa vyletěl pták a krákorál tak,

D

že vzpomínky mé rozjitřil,

Ami

na znak pavouků, co do klobouku

D

mi vyšila holka z kusu mé šály v zavřeném kupé, když koleje hrály.

G G+ Emi G7

R: Můj amulet nezklamal moji pouť,

C Cmi Emi D7

jak anděl při mně stál, když nemohl jsem dál,

G G+ Emi G7

vím, cesty mé s tvými se nesejdou,

C Cmi Emi D7

ty pevně drží čas a s nimi i nás.

2. Zvedl jsem klobouk, pevně ho sevřel, z myšlenek byl vodopád,

najednou kdosi dlaně otevřel, z prstů mi tiše vypad',

zahořel jako vích a z let bláhových stal se plamenící rejdl

a dívky té tvář mi zjevila zář,

rudých plamenů na konci léta, na rtech mi zbyla jen jediná věta.

R:

60 — Cikáni

Kamelot

Dmi C B A7

3× /: :/

Dmi **C**
1. Rozjásaným davem kráčím sám,
B **A7**
staccato Estacada zní mi do uší,
Dmi **C**
ženy, písňe, víno ze všech stran,
B **A7**
a dívka snědá moje slzy osuší.

Gmi G \sharp dim Dmi
R: Zpívali písňe cikánský,
B C Ami
v očích teplo a ve tváři kámen,
Gmi G \sharp dim Dmi
na duších špínu mnoha dní
B C Dmi
a lidí, co povídají ámen.

2. S roztoženým srdcem, bijícím
o hrany dýk a bílých koňských hřív,
šel jsem vstříc tvářím pálícím,
zapomněl na rány, co bolely mě dřív.

R:

61 — Honolulu

Kamelot

G C D C G C D C

1. Letecká linka do ráje, k ostrovům slunné Havaje,
G C D C D G C D C
nabrala kurs vlastní osy, tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají, banány z palem padají,
na runway Boeing dosedá a slunce pálí, to se má.

D C G

R: Honolulu, ukululu, tohle mám rád,

D C G

whisku na ex, mulatek sex si můžu přát, reggae, reggae, reggae.

D C G

Honolulu, ukululu. Hej!

3. Mulatka záda natřela, paprsky pustím do těla,

žraloci lidi nežerou, hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Černoch, co dělá zmrzlinu, zdarma ji dává každýmu,

vše už je v ceně letenky, co neplatí pro manželky.

R:

5. Všichni tu tančí reggae styl, ani jsem kolu nedopil,

tři holky plavky stáhly mi, třely mě řadry velkými.

6. Tu náhle signál budíku, vytáh' mě z pláže rovníku,

šalinou za pětikačku jedu vorazit štípačku.

R:

62 — Vyznavači ohňů

Kamelot

Cmi G♯ B D♯ G♯ Fmi7 Gmi7 G13
1. Ujel jim vlak a bylo jim míň snad o deset nežli mně.

Hlavu pro muziku, ale nebylo to tím, že spala mu na klíně.

G♯ D♯ G♯ Fmi7 Gmi7 G♯
Půjčenej battledress a prachy od tátý, co ji už tak dávno neviděl.

Za tratí, kde je ves, hrál vítr sonáty a já jim tajně záviděl.

Ami Fmaj7
R: Vagabundům upsaní jak řádu mnich
C Dmi Ami E4 E
a nadosmrti rozpřulený konce prstů,
Ami Fmaj7
vyznavači ohňů na všech nádražích
C Dmi13
čekají zelenou, než pojedou,
Ami E7
než je dálky seberou.

2. Tichá noc se vetřela k nim stejně jako tehdy k nám,
on ji políbil a sáhl do strun a hrál hity, které znám.
O koních v ohradách, co nemají tu zlost, že mě až v zádech zamrazí.
Ten pocit už dobře znám, je jako cizí host, když tě tvůj blízkej podrazí.

R:

63 — Zachraňte koně

Kamelot

Emi7 Ami7 D G C H

/ : /

Emi7

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C D G C H
věř mi, koně pláčou, povídám.

Emi7

To byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů a bůhví kam.

G

R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami C
než přišla chvíle, kdy hřívý bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj a v plamenech kraj už nedýchal,

já viděl, jak to hřívě umírá.

Klisna u něj a smuteční děj se odbývá,

jak tiše pláče, oči přivírá.

R:

64 — Anděl

Karel Kryl

- G Emi G D7
1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla

G Emi G D7 G
přinesl jsem si anděla, polámal mu křídla.

G Emi G D7
Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
G Emi G D7
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

- G Emi G D7
R: A proto prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,

G Emi G D7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,

G Emi D7 G
/: co mě čeká a nemine. :/

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujíce ptáky,

debatujíce o Bohu a hraní na vojáky.

Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel si ji schovat,

to asi ptákum záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,

já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.

A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,

však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

R:

65 — Lásko

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E **Dmi E**
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C **E**
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím.
Ami G
Lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami Emi Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úšklebkem dospělých vytáhnem' cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

66 — Morituri te salutant

Karel Kryl

Ami G Dmi Ami

1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína

C F G7 C

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi G C E

/: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

Ami G Emi Ami

a pírka touhy z křídel pegasů. :/

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma, má v ruce štítky, v pase staniol

/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

G

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely.

Ami

Počkejte chvíli, mé oči uviděly

G7

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění...

Ami G7

Seržante, mávnou a budem zasvěceni!

C

Morituri te salutant!

E

Morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá a písek vříří křídla holubí

/: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá a zvedá chmýří, které zahubí. :/

4. Cesta je téř a prach a udusaná hlína, mosazná včelka od vlkodlaka,

/: rezavý kvér, můj brach, a sto let stará špína a děsně velká bílá oblaka. :/

R:

67 — Píseň neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: „Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína.“
A co na to Neznámý vojín?

Ami

E7

1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,

Ami E7

černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,

Ami

E7

kytky v dlaních a pásky smuteční civí tu před branou,

Ami

ulpěl na nich pach síně tanecní s bolestí sehranou.

F

G

R: Co tady čumíte? Vlezte mi někam!

Ami

G

Copak si myslíte, že na to čekám?

Ami

G7

Co tady civíte? Táhněte domů!

Ami

F

E7

Ami E

Pomníky stavíte, prosím vás, komu?

2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,

je to trapas, když s pótou mistrnou zkoušejí zabrečet,

pak se zvednou a hráje muzika písničku mizernou,

ještě jednou se trapně polyká nad hroblem s lucernou.

R: Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,

copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?

Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?

Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskaří,

ježto s těmi, co střílej' po sobě, vůbec nic nemají.

Mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,

žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.

R: Kolik vám platějí za tenhle nápad?

Táhněte raději s děvkama chrápat!

Ami

G

G7

Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?

Ami

F

E

Ami Ami6

Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

68 — Veličenstvo Kat

Karel Kryl

Ami

G

Ami C

Dmi

E

1. V ponurém osvětlení gotického sálu kupců vyděšení hledí do misálů

Ami

F

G

C

G

Dmi

Ami

E7

Ami

a houfec mordýřů si žádá požehnání, /: vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

2. Kněz – dábel, co mší slouží, z oprátky má štolu, pod fialovou komží láhev
vitriolu,

pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi /: prvního z rytířů, hle: Veličenstva
Kat. :/

C

G

F

G7

C

G

F

G

R: Na korouhvici státu je emblém s gilotinou, z ostnatého drátu páchnet to shnilotinou,
Dmi **Ami Dmi** **E E7**
v kraji hnízdí hejno krkavčí, lidu vládne mistr popravčí.

3. Král klečí před Satanem, na žezlo se těší, a lůza pod platanem radu moudrých
věší

a zástup kacířů se raduje a jásá, /: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže, před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá, /: že prvním z rytířů je Veličenstvo
Kat. :/

R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou, děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili, zmrzlináře dětem zabili.

5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat, jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jím to málo, poručili dětem /: modlit se, jak si přálo Veličenstvo Kat. :/

6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl, syn otce nenáviděl, bratr bratru
škodil,

jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší, /: kde v kruhu tupých hlav dlí
Veličenstvo Kat. :/

69 — Zkouška dospělosti

Karel Kryl

Ami

F

- V nedělním oblečení nastoupíš před komisi,
G **E**
studené vysvědčení vezme, co bylo kdysi.

- V portmonce umístěnka, slavnostní učitelé
a lež, co první směnka úvěru pro dospělé.

C

G

- R: Opilí od radosti si sami trochu lžeme,
F **E**
že zkouškou dospělosti opravdu dospějeme.

R: Tak tančí, lásko sladká, protančí večer celý,
ten bál je křížovatka: dospělí – nedospělí.

- Na klopě vlají stužky, z orchestru znějí bicí,
dozrál čas pro častušky a vstupu do milicí.
- Dozrál čas dilematu, být pro anebo proti,
pak čekat na výplatu, jak jiní patrioti.

R: Opilí...

R: Tak tančí...

- Dostaneš místo lásky od těch, co všechno vědí,
trojhlavé neotázky, čtyřhlavé odpovědi.

R: Šumivé víno pění a dívky oblékly si
namísto dětských snění dospělé kompromisy.

R: Tak tančí...

R: Opilí...

70 — Kluziště

Karel Plíhal

- C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G**
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kam si pro pivo,
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7G
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.

- C Emi7/H Ami7 C/G**
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi7/H Ami7 C/G
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C D7 G C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 C

71 — Myš

Karel Plíhal

Fmaj7 Hmi7 Cmi7 D9 Gmi7

R: Vrátná z dívčích kolejí v klidu dole jí

Hmi7 Gmi7 C7

a čte si starej Mladej svět,

Fmaj7 Hmi7 Cmi7 D9 Gmi7

a právě o pár pater výš sedí velká myš

C7 Fmaj7

u dveří dvě stě dvacet pět.

C Bmaj7 C

1. Jistá Věra Nováková šla se právě koupat,

Bmaj7 C

večer chce jít do vinárny slaný mandle chřoupat,

Bmaj7 C

u kasáren vyzvedne si desátníka Oldu,

Bmaj7 C C7

protože je patnáctýho, a tudíž den žoldu.

R:

2. Konečně se dostávám ke vztahu Věry k myším,

Věra leze z koupelny, už ji křičet slyším,

Olda bude marně čekat na hysterku Věrku,

zamčela se s kámoškou na dvěstě dvacet čtverku.

R:

72 — Námořnická

Karel Plíhal

D G

1. Maličký námořník v krabičce od mýdla

D A7 D

vydal se napříč vanou,

G

bez mapy, buzoly, vesel a kormidla

D A7 D

pluje za krásnou Janou.

F#mi7 Hmi7 F#mi7 Hmi7

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje

E A7

lákají odvážné kluky,

D G

snad právě na něho štěstí se usměje,

D A7 D

cíl má už na dosah ruky.

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla

zpocený tričko si svlíká,

moře je neklidný, Jana je nastydlá,

kašle a loďkou to smýká.

R:

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,

polyká mýdlovou pěnu,

loděka se potáví, v takovém počasí

je těžké dobývat ženu.

R: Za modrým obzorem dva mysy naděje

čekají na další kluky,

maličký námořník i študák z koleje

mají cíl na dosah ruky.

73 — Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami **G** **C**

R: Ráda se miluje, ráda jí,

F **Emi** **Ami**

ráda si jenom tak zpívá,

G **C**

vrabci se na plotě hádají,

F **Emi** **Ami**

kolik že času jí zbývá.

F **C** **F** **C** **E**

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami **G** **C** **F** **Emi** **Ami**

a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,

že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,

sedí šnek ve snacku pro šneky – snad její podoba příští.

R:

74 — Trubadúrská

Karel Plíhal

Ami Emi Ami C G E7

1. Od hradu ke hradu putujem, zpíváme a holky muchlujem.

Ami Ami/G Fmaj7 Fmaj7/F# Ami Emi Ami

/: Dřív jinam neje-dem, dokud tu poslední nesvedem. :/

2. Kytary nikdy nám neladí, naše písňě spíš kopnou než pohladí,

/: nakopnou zadnice ctihodných měšťanů z radnice. :/

G C Emi7/H Fmaj7 D9/F# G

R: Hop hej, je veselo, pan kníže pozval kejklíře,

G C Emi7/H Fmaj7 Emi Ami

hop hej, je veselo, dnes víta—ní jsme hosti.

G C Emi7/H Fmaj7 D9/F# G

Hop hej, je veselo, ač neda-li nám talíře,

G C Emi7/H Fmaj7 Emi Ami

hop hej, je veselo, pod stůl nám hážou kosti.

3. Nemáme způsoby knížecí, nikdy jsme nejedli telecí,

/: spáváme na seně, proto vidíme život tak zkresleně. :/

4. A doufáme, že lidi pochopí, že pletou si na sebe konopí,

/: že hnijou zaživa, když brečí v hospodě u piva. :/

R:

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník, je z tebe nakonec mučedník,

/: čekaj' tě ovace a potom veřejná kremace. :/

6. Rozdělaj' pod náma ohýnky a jsou z toho lidové dožínky.

Kdo to je tam u kůlu, ale příliš si otvíral papulu.

Kdo to je tam u kůlu, borec, za nás si otvíral papulu.

R:

7. = 1.

8. To radši zaživa do hrobu, než pověsit kytaru na skobu a v hospodě znuděně

čekat...

75 — Už to nenapravím

Samson a jeho parta

Ami

D F E Ami E E7

R: Vam pada dam...

Ami

D

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E

E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál.

Ami

D

V devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F

E

E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiném městě.

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G **E** **E7**

zadní otevřená, zadní otevřená.

A7

Já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G **E** **E7**

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,

může za to vinný sklep, že člověk často sleví,

já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,

já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevíم.

Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,

já měla vědět dřív, že vidět chci tě zase,

láská nerezaví, láská nerezaví.

Ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,

byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,

už to nenapravím, už to nenapravím.

R:

76 — Marsyas a Apollón

Marsyas

D Emi A Asus4

1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,

D Emi7 G D

Athéna jméno má za starých dávných časů,

D Emi A Asus4

odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,

D Emi7 D

ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

Hmi A Hmi G

R: Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout

D Emi G D A D

/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,

Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,

král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,

o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout

/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,

prohrál a zápolí podveden vůlí krále,

sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,

satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,

/: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :/

4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,

dárkyně moudrosti za starých dávných časů,

tedě v tichém hloučku, v jejích rukou úroda, spása,

Athéna jméno má, chybí jí tvář a krásu.

R: Dy dy dy...

77 — Pověste ho vejš

Michal Tučný

Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce páilo a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed šibenice z hrubých klád. Šerifův pomocník sejmula odsouzenci z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Ami

C

G

1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost.

Dmi

Ami

G

Ami

Pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s námi dejchal stejnej vzduch.

Pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

3. Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

F

E

Ami

za to že neoplýval krásou, že měl country rád a že se uměl smát i vám.

C

G

Dmi

C G

R: Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

C

G

Dmi

E

do svých snů se dívám z dálka a do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední.

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,

za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:

5. Pověste ho vejš...

6. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,

že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

7. Pověste ho, že se koukal, že hodně jedl a hodně pil,

že dal přednost jarním loukám a pak se usadil a pak se oženil a žil.

8. Pověste ho vejš...

78 — Bedna od whisky

Hoboes

Ami **C** **Ami** **E7**
1. Dneska už mi fóryňák nejdou přes pysky,
Ami **C** **Ami** **E7** **Ami**
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky.

C **Ami** **E7**
Stojím s dlouhým vobojkem, jak stájověj pinč,
Ami **C** **Ami** **E7** **A** **G♯** **A** **G♯** **A**
tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

D **E** **A**
R: Tak kopni do té bedny, ať panstvo nečeká,
D **E** **A**
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D **E** **A**
do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
D **E** **A** **Ami**
tak kopni do té bedny, ať na cestu se dá.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby 'si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel si dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do té bedny, jak se to dělává,
do krku mi zůstane jen dírka mrňavá.
Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
mám to smutnej konec – a whisky ani lok.

R: Tak kopni do té bedny, ať panstvo nečeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho báru, já sucho v krku mám,
tak kopni do té bedny –

79 — Tisíc dnů mezi námi

Nerez

Hmi Emi Hmi9 F#mi7 C#mi7 Hmi7

1. Ocelově modrou masku máš, pátý týden se ti bráním,

den za dnem si na nit navlékáš korálky s vůní našich dlaní.

F#mi C#mi7 Cmi Hmi

R: Světlo a tma, tak to jsem já,

F#mi C#miHmi

zhasni a dělej, co se dělat může.

Světlo a tma, tak to jsem já,

3× /: jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže. :/

2. Telefonní seznam nových tváří, to je tvůj polštář pod mou hlavou,
zatržená jména v kalendáři pátý týden ve vzduchu plavou.

R:

HmiG F#mi Hmi

3. Ti-síc dnů mezi námi jako nekonečno nevypadá,

našel jsem tě kdysi ve stohu slámy, ještě dnes mi za košili padá.

4. Tisíckrát vlasy rozcuchaný, vlasy rozcuchaný jako kroví máš,

sladká jak hrušky planý, v hlavě mám z tebe galimatyáš.

5. Tisíckrát přešíváný knoflíček u krku máš

a tvůj smích zvoní stejně jako hrany, v hlavě mám z tebe galimatyáš.

80 — Okoř

(neznámý)

D

A7

D

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta, vroubená je stromama.

D

A7

D

Když jdu po ní v létě samoten ve světě, sotva pletu nohama.

G

D

E

A7

Na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,

D

A7

D

tam se trampi sešli, hladoví a seslí, začli sobě notovat.

D

A7

D

A7

D

R: Na hradě Okoři světla už nehoří, Bílá paní šla už dávno spát.

D

A7

D

A7

D

Ona měla ve zvyku podle svého budíku o půlnoci chodit strašivat.

G

D

E

A7

Od těch dob, co jsou tam trampové, nesmí z hradu pryč,

D

A7

D

A7

D

a tak dole v podhradí se šerifem dovádí, on ji sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne z rána roznesla se zpráva, že byl Okoř vykraden.

Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes, nikdo nebyl dopaden.

Šerif hrál celou noc mariáš s Bílou paní v kostnici,

místo, aby hlídal, zuřivě ji líbal, dostal z toho zimnici.

81 — Malý velký muž

Pacifik

Emi

C

1. Dokud tráva bude růst, řeky potečou a stoupat bude dým,

D

Emi

léta utečou a kam padne tvůj stín, země tvá bude tvou.

Ami

G

Dokud noci střídá den, vítr bude vát a mraky poplujou,

H7

Emi

slunce bude hřát a tak, jak léta jdou, země tvá bude tvou.

G

R: Jen Malý velký muž tolík dobře věděl,

Emi

co je ostrý nůž, smutek prázdných sedel,

C

D

Malý velký muž čekal svý znamení.

G

Jen Malý velký muž žehnal ohni sílu

Emi

s novou nadějí, v očích slepou víru,

C

D

Emi

přesto pohřbil sen, velký sen o Wounded Knee.

2. Dokud tráva bude růst, ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž,

řeky zastaví se, plakat uslyší slunce zář krvavou.

Dokud noci střídá den, slova neplatí a co je vlastně jen

ono prokletí, co padlo na tvou zem, na tvou zem ztracenou.

R:

3. Dokud tráva bude růst, rány nezhojí a neopláchne déšť,

řeky nespojí se v jeden silný proud, silný proud nadějí.

Dokud noci střídá den, srdce zlomená a jejich dávný sen,

skalní ozvěna, už nevrátí tvou zem silný proud nadějí.

R:

82 — Velrybářská výprava

Pacifik

E A H7 E

1. Jednou plác mě přes rameno Johnny, zvanej Knecht:
C♯mi **F♯mi** **H7** **E**
„Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!“

A H7 E

Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:

C♯mi **F♯mi** **H7** **E**
„Sbal, se jedem na velryby, prej až za polár.“

E A H7 E

- R: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

C♯mi **F♯mi** **H7** **E**
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože.

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,

nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,

hoň velryby v kupách ledu, to ti zláme vaz.

Na pobreží místo ženskejch mávaj tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,

starej rejdař povídá, že nedá ani flok:

„Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.“

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,

stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi.

Z paluby pak slaněj vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

83 — Něco o lásce

Pavel Dobeš

C F C
1. Za ledovou horou a černými lesy

F C
je stříbrná řeka a za ní kdesi

F C G Dmi
stojí domek bez adresy a bez dechu,

F C
bydlí v něm – nechci říkat „víla“,

F C
ale co na tom, i kdyby byla,

F C
před lidmi se trošku skryla

Dmi G C
a víme o ní hlavně z doslechu.

Dmi G
R: Že lidi rozumné blbnout nutí

C C/H Ami
a není na ni nejmenší spolehnutí,

Dmi G C C/H Ami
co ji zrovna napadne, to udělá:

Dmi G
z puberťáků chlapy a z chlapů puberťáky,

C C/H Ami
o ženských nemluvím, tam to platí taky,

Dmi G C
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

Dmi G C C/H Ami
2. Genetičtí inženýři lámou její kód,

Dmi G C C/H Ami
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,

Dmi G C C/H Ami
strkají hlavy pod vodovod

Dmi G C
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,

družstevním rolníkům touha mořeplavců

a lásce, té potvoře, sebevědomí,

že jednou bude vládnout světem,

tedy i nám a po nás našim dětem,

které na tom budou stejně špatně jako my.

R: Když chlap zmagoří láskou, utíká zaní,
platí i s úroky a nepočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor.

Papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázni semafor.

3. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a seděte jak z trestu,
jen ať si táhne, jak to dělají vandráci.

Láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

4. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

R: Převrhnete stůl, opusťte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

R: Hm hm hm...

84 — Zahrada ticha

Pavel Roth

D **Emi**

1. Je tam brána zdobená, cestu otevírá,

C **G** **D**

zahradu zelenou, všechno připomíná.

2. Jako dým závojů mlhou upředených,

vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

3. Je to březový háj, je to borový les,

je to anglický park, je to hluboký vřes.

4. Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál

v zahradě zelený, kde sis na dětství hrál.

5. Kolik chceš, tolik máš oči otevřených,

tam venku za branou leží studený sníh.

6. Zpočátku uslyšíš (zpočátku uslyšíš)

vítr a ptačí hlas (vítr a ptačí hlas),

v zahradě zelený (v zahradě zelený)

přejdou do ticha zas (přejdou do ticha zas).

7. Světlo připomíná (světlo připomíná)

rána slunečních dnů (rána slunečních dnů)

v zahradě zelený (v zahradě zelený),

v zahradě beze snů (v zahradě beze snů).

8. Uprostřed závratí sluncem prosvícených

vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

85 — Hotel Hillary

Poutníci

Ami

G

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,

F **G**

Ami

máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,

G

jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči peprný,

F

G

Ami

G

jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

F

R: A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,

Dmi

D

zahodili lampióny a našli hospodu,

F

ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

Dmi

D

a žádostivost těla a pak radost z volovin,

Ami

a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,

pak na zemi dva spacáky – náš Hotel Hillary,

slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,

a cenzori nám kázali o správném umění.

R:

3. A tak válčím s nostalgií, bují ve mně jako mech

a pořád všechno slibují starý hesla na domech,

ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,

já vyhážu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R: Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,

zahodíme lampióny a najdem hospodu,

a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin

a žádostivost těla a pak radost z volovin,

/: a ta nám zbejvá. :/

86 — Panenka

Poutníci

D G D G

D snad houf bílejch holubic nebo jen žal? **A**

G D G D
Tak odplul ten prvý den zmáčený krví,

A D
ani pouťovou panenku nezanechal.

D G D A G D A
R: Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,

G D G D
otevři oči, ta hloupá noc končí

A D
a mír je mezi náma.

2. Už si oblékni šaty a řetízek zlatý

a umyj se, půjdeme na karneval

a na bílou kůži ti napíšu tuší,

že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R.

87 — Inženýrská

Rangers

C

1. Já studoval a studoval a budoucnost si budoval,

G

má máma chtěla, aby ze mě zeměměřič byl,

F

však v běhu věcí nastal zlom, já došel jsem si pro diplom,

G

C G

ted už mě hřeje v kapse, čímž se splnil mámin cíl.

2. Mé nadání je všestranné, jsem bystrý, moje sestra ne,

však strojařina potkala mě asi omylem.

Proč já jen na tu školu lez, když nevymyslím vynález

a nikdy nepochopím to perpetuum mobile?

C

R: Promovaní inženýři, síňus, kosínus, deskriptíva,

G

promovaní inženýři, kdo je tu inženýr, at s námi zpívá,

C

promovaní inženýři, síňus, kosínus, deskriptíva,

G

C

promovaní inženýři, hlavy studované.

3. Nemám IQ vynálezce ani za jménem CSc.,

však mám rád hudbu, což je myslím povahový klad,

Pracujem, ani nemrknem, když rýsujeme za prknem,

tak není divu, že si chceme taky zazpívat.

4. I když jsem v jádru technokrat, na banjo umím zabrnkat,

můj kolega zas na kontrabas slušně basuje,

tak přesto, že jsme vzdělaní, ted plivneme si do dlaní

a budem všichni hrát a zpívat, kolik nás tu je.

88 — Mašinka

Semtex

R: **D** **G** **D**
Jede jede mašinka, kouří se jí z komínka,
G **A** **G** **D**
/: jede, jede do dáli, veze samý vožralý. :/

1. Neusínej, nechodě spát, neusínej, nechodě spát,
/: až do rána bílého budem zpívat a budem hrát. :/
2. Lásko má jsi jediná do třinácti nevinná,
/: vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy. :/

R:

3. Přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí:
/: „Lístky, prosím.“ – „Nemám, prosím.“ – „Jakto, prosím?“ – „To máte tak.“ :/

R:

4. Jel jsem jednou tramvají pod sedačkou, potají,
/: přistoupila starší dáma, přisedla mi Dařbujána. :/

R:

89 — Batalion

Spirituál kvintet

Ami C G Ami

Víno máš a markytánku,

C G AmiEmiAmi

dlouhá noc se pro hý–ří.

Ami C G Ami

Víno máš a chvílku spánku,

C G AmiEmiAmi

díky, díky, ver-bí–ří.

Ami

C

G

AmiEmi

1. Dříve než se rozední, kapitán k osedlání rozkaz dá–vá,

Ami G AmiEmiAmi

ostruhami do slabin koně po–há–ní.

Tam na straně polední čekají ženy, zlatáky a sláva,

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

Ami C G AmiEmiAmi

zítra do Burgund batalion za–mí–ří.

Ami C G Ami

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku.

Ami C G AmiEmiAmi

Díky, díky vám, královští ver-bí–ří.

2. Rozprášen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroutí,

na polštáři z kopretin budou věčně spát.

Neplač, sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín padne každý rád.

R:

Ami C G Ami

Víno máš a markytánku,

C G AmiEmiAmi

dlouhá noc se pro hý–ří.

Ami C G Ami

Víno máš a chvílku spánku,

C G AmiEmiAmi

díky, díky, ver-bí–ří.

90 — Stará archa

Spirituál kvintet

R: /: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,
kocábku náram-, náramnou. :/
D7 G D7 G

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram-, náramnou,
D7 G Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram-, náramnou.
D7 G

R: /: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-, kocábku náram-, náramnou. :/
G Archa má cíl, já, archa má směr, já, plaví se k Araratu na sever.

/: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-, kocábku náram-, náramnou. :/

2. Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní, kocábku náram-, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní, kocábku náram-, náramnou.

3. Kázal jim naložiti ptáky, savce, kocábku náram-, náramnou,
„ryby nechte, zachrání se samy hladce,“ kocábku náram-, náramnou.

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla, kocábku náram-, náramnou,
tu přilétla holubice, snítku nesla, kocábku náram-, náramnou.
5. Na břehu pak vyložili náklad celý, kocábku náram-, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli, kocábku náram-, náramnou.

R:

91 — Starý příběh

Spirituál kvintet

D

1. Řek Mojžíš jednou lidu svému: „Přišel čas,

A7

dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.

D D7 G G[#]dim

Mává, mává

D A7 D

nám všem svobodná zem.“

2. „Já říkám, rovnou každý ať s tým počítá,

že naše cesta ke štěstí je trnitá.

Mává, mává nám všem svobodná zem.“

D

R: „A kdo se bojí vodou jít,

A7

ten podle tónů faraónů musí žít.

D D7 G G[#]dim

Mává, mává

D A7 D

nám všem svobodná zem.“

3. „Až první krůček bude jednou za námi,

už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

Mává, mává nám všem svobodná zem.“

4. „Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,

že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

Mává, mává nám všem svobodná zem.“

5. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,

ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

Mává, mává nám všem svobodná zem.

92 — Žízeň

Spirituál kvintet

- C** **Fmaj7 Ami G C**
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
 já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Fmaj7 AmiG C
 už v Knize knih je psáno: bez vody nel-ze žít,
Fmaj7 C
 však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G **C** **C7**
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C C
 stačí říct, kde najdu vláhu
F C G
 a zchladím žáhu pálivou,
CC7
 ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C C
 stačí říct, kde najdu vláhu,
FC FC FC
 a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R:

93 — Tak už mi má holka mává

Hoboes

E**mi** **D** **C** **E****mi**

1. Posledních pár minut zbejvá jen,

D **A** **E****mi**

máš teplou dlaň, už se stmívá.

D **C** **E****mi**

Těžký je říct, že se končí den,

D **A** **C** **E**

vlak poslední vagón mívá.

G

R: Tak už mi má holka mává,

F **D**

ve vočích má slzy pálivý.

E**mi** **C** **A7** **D7**

Život jde dál, to se stává, já to vím.

G

Tak už mi má holka mává,

F **D**

výpravčí zelenou dává,

E**mi**

tak jed, jed, jed, tak jed.

2. Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se ve vočích střádá,

smutek je šátek osamění,

co mušskejm na cestu dává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích,

do tmy se můj vlak tedřítí,

zmizela holka jak loňské sníh

a světla měst v dálce svítí.

R:

94 — Tereza

Hoboes

C D G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,

C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,

C D G
že asfaltový moře odliv má

C D E
a stáj, že svýho koně nepozná.

G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi
rekni, kdo by se vracel, když všude je tisíce cest.

G D
Tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš,

D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát

a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,

proč vítr mlátí spoustou okenic,

proč jsou v ulicích auta, jinak nic.

R:

3. Do prázdných beden zotvíranejch aut

zaznívá odněkud něžnej tón flaut

a v závěji starýho papíru

válej' se černý klapky z klavírů.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám.

Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí

a osamělý město mlčící.

R:

95 — Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F6 F#6G6

1. Tak, jako jazyk stále naráží

C

na vylomený zub,

F6 F#6G6

tak se vracím k svýmu nádraží,

C

abych šel zas dál.

F6 G6

Přede mnou stíny se plouží

Ami F#dim

a nad krajinou krouží

F6 F#6 G6 C

podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 G6 C

R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,

F6 G6 C

vzít do dlaní dálku zase jednou zkus,

F6 G6 C

telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6 F#6 G6 F#6F6 C

to nekonečně dlouhý monotónní blues.

Je ráno, je ráno.

F6F#6 G6 F#6F6C

/: Nohama stíráš rosu na ko-le-jích. :/

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj,

co si radší počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál,

po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí

celej svůj dům – deku a rum.

R:

96 — Růže z Texasu

Waldemar Matuška

E E7 A E

1. Jedu vám takhle stezkou dát koňům v řece pít,

C♯mi F♯ H7

v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít,

E E7 A E

měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,

C♯mi H7 E

znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hráje prim.

E7 A E

- R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, at s tou a nebo s tou,

C♯mi F♯ H7

Dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.

E E7 A E

At máš kolták nízko u pasu, at jsi třeba zloděj stád,

C♯mi H7 E

tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým

a že hrozně řada tančí, ale právě nemá s kým.

Tak já jsem se jí nabíd', že půjdu s ní a rád

a že se dám i zabít, když si to bude přát.

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plur.

Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh' přát?

Ona byla krásná, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:

4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít

a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.

Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,

tak v duchu pořád hladím tu růži voňavou.

R:

97 — Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Ami

Emi H7 Emi

/: La la la la la la... :/

Emi

H7

Emi

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

H7

Emi

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře.

H7

Emi

Vím, co bude se dít, býk už se v ohradě vzpíná,

H7

Emi

E7

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ami

Emi

R: Žízeň je veliká, život mi utíká,

H7

Emi E7

nechte mě příjemně snít,

Ami

Emi

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

H7

Emi E7

zpívat si s nima a pít. Jó,

Ami

Emi H7 Emi

/: La la la... :/

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,

oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,

dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,

někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,

mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,

zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,

kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

98 — Tak abyste to věděla

Hana Hegerová, Waldemar Matuška

Gmi Gmi D7 D7 Gmi Gmi D7 D7

1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou

Cmi A7 D7

neradi vidí dámou chladnou a nečinnou.

Cmi D7 Cmi A7 D7

Nedávno přišel ke mně, sladkej a milej byl

Gmi A7 D7 G

a doopravdy jemně, jemně mě oslovil.

R: Vy byste porád seděla a nevydala hlásku

G

a to se přece nedělá a já vás varuju!

G7 C D[#]7 G

Tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,

F[#]7 F7 E7 A7 D7 Gmi

Tak aby-ste to věděla, tak já vás miluju!

D7 D7 Gmi Gmi D7 D7

2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou,

za prachy oni u žen si štěstí kupujou.

To nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si

ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:

R:

3. Ten, který přišel včera do naší ulice

za večerního šera, byl hezkej velice,

oči mu něžně planou, jak se tak plaše ptá,

a když mu řeknu ano, tak tiše zašeptá:

D7 D7 G

R: ...jááá vás miluju

D7 G

á dá dá já jaš ta dá

99 — Jdem zpátky do lesů

Žalman

Ami7 D7 G C G

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Ami7 D7 G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou.

Ami7 D7 G Emi

Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami7

jen ty nejdeš, holka zlatá,

D7 G D7

kdypak já tě dostanu?

G Emi

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,

Ami7 C7 G D7

kde není už místa, prej něco se chystá.

G Emi

Z ráje, nablýskaných plesů

Ami7

jdem zpátky do lesů

C G D7

za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.

Šel jsi vlastní cestou a to se dneska nenosí,

i pes, kterej chce přízeň,

napřed svýho pána poprosí.

R:

3. Už tě vidím z dálky, jak mávaš na mě korunou,

jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou.

Zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

100 — Rána v trávě

Žalman

Ami **G** **Ami** **G**
R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,

Ami **G** **Ami Emi Ami**
že se lidí mají radi, doufal, a procitli právě.

G **Ami** **G**
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu

Ami **G** **Ami Emi Ami**
a při chůzi tělem semtam kýval, před sebou sta sáhů.

C **G** **F** **C**
1. Poznal Moravěnku krásnou

AmiG **C**
a vínečko ze zlata,

G **F** **C**
v Čechách slávu muzikantů
Ami Emi Ami
umazanou od bláta.

R:

2. Toužil najít studánečku

a do ní se podívat,
by mu řekla: „Proč, holečku,
musíš světem chodívat?“

3. Studánečka promluvila:

„To ses musel nachodit!
Abych já ti pravdu řekla,
měl ses jindy narodit.“

R:

101 — Seděla u vody

(neznámý)

E

1. To co bylo včera, to není každý den,
potkal jsem vám holku, byla krásná jako sen.

A

R: A já ji tak rád mám, je je já,

E

a já jí tak rád mám, je je já.

H7

A

A z tý velký lásky narostly mi vlásky,

E

A

stal se ze mě chuligán.

R:

2. Já jí říkám: „Holka, půjdem do kina,“
ona na to: „Vole vole, to je kravina.“

R:

3. Seděla u vody, žrala jahody,
nakop jsem jí do prdele, spadla do vody.

R:

4. A jak tak plavala, hlava koukala,
já ji našil kamenem a hned ji schovala.

R:

5. Když vylezla z vody ven, hubu plnou řas,
já ji nakop do prdele, už tam byla zas.

R:

6. Stála u chaty, žrala piškoty,
já ji zatáh do postele, stáh' jí kalhoty.

R:

7. A já na ni: „Holka, hezký vlasy máš,“
ona na to: „Vole vole, proč je necucháš?“

R:

102 — Dívka s perlami ve vlasech

Aleš Brichta

Emi D Ami Emi D Ami Emi

1. Zas mě tu máš, nějak se mračíš, vybledlej smích už ve dveřích.

D Ami Emi D Ami Emi

S čelenkou z perel svatozář ztrácíš, kolik se platí za vláčnej hřich?

G D Ami Emi

R: No tak, lásko, co chceš mi říct? Máš už perly, možná i víc.

G D Ami Emi

Lásko, na co se ptáš? Svíčku zhasínáš.

G D Ami Emi

Nemám, lásko, co bych ti dal, chtěla's všechno, nebyl jsem král.

G D Ami Emi

Lásko, na co se ptáš? Perly ve vlasech máš.

2. Tvý horký rty, víc radší ne, nejsou už mý, nejsi ma chère.

Něco snad chápu, to ne, to ne, bolí to, hořím jak černej tér.

R: No tak, lásko, kdo mi tě vzal, komu's dala tělo i duši?

Lásko, na co je pláč, když to skončit má?

Vždyt už, lásko, svý perly máš, tak proč padaj', méněj' se v slzy?

Lásko, na co je pláč? Perly ve vlasech máš.

R: No tak, lásko, co chceš mi říct?...

3. Chtěla jsi víc pro svoje touhy, já, chudej princ, mám jen, co mám.

Co vlastně zbývá? Jen slzy pouhý ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.

R: No tak, lásko, kdo mi tě vzal?...

R: No tak, lásko, co chceš mi říct?...

R: No tak, lásko, kdo mi tě vzal?...

103 — Slečna Závist

Aleš Brichta

Ami

1. Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,

G

Ami

skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.

Ami

Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,

G

Ami

když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Ami G Ami G Ami

R: Ááá...

2. Proč přišla takhle zrána a co si žádá u Pána,

že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí?

„Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ‚ano‘ mi,

tak Ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí.“

R:

3. „No jen řekni, dám ti to, co chceš, já věřím, ty to dokážeš,

slib krví potvrdím, jen dej, ať nikdo nemá víc.

Mě pálí, když je kdokoli s víc štěstím, se vším, cokoli,

co zrovna nemám já, ať radši sama nemám nic.“

R:

4. Teď otáčí se s nevolí, jak Ďáblu podpis zabolí,

už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.

Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží

a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.

Když ne mě, radši nikomu a slova nejsou k ničemu,

to slečna Závist vstoupila zas' do někoho z nás.

R:

104 — Sluneční hrob

Blue Effect

E F♯mi

1. Usínám a chtěl bych se vrátit

G♯mi F♯mi

o nějaké ten rok zpátky,

E F♯mi

bejt zase malým klukem,

G♯mi F♯mi E

kterej si rád hraje a kterej je s tebou.

E F♯mi G♯mi F♯mi

2. Zdá se mi, je to moc let,

E F♯mi G♯mi F♯mi

já byl kluk, kterej chtěl

E F♯mi G♯mi F♯mi E

znáti svět, s tebou jsem si hrál.

E F♯mi G♯mi F♯mi

3. Vrátím se a chtěl bych rád

E F♯mi G♯mi F♯mi

být s tebou, zavzpomínat.

E F♯mi G♯mi F♯mi E E7

Mám ted ale zprávu zlou.

C♯miD♯mi A G♯miF♯mi

R: Su—chá hlína ta—dy

C♯miD♯miAmi G♯miF♯mi

nevzklí—čí bez vo—dy,

G♯mi F♯mi G♯mi H

já na ni poklekám, vzpomínkou pocta se vzdává.

4. Loučím se a něco však tam zůstalo

z těch našich dnů,

já ted vím, věrný zůstanu.

R:

5. Nemůžu spát a probouzím se a zase se nemohu ubránit myšlence

vrátit se o nějaké ten rok zpátky,

bejt zase malým klukem, kterej si rád hraje, kterej je s tebou.

105 — Země vzdálená

BSP

G **D**

1. Smutnej déšť a město v kouři,

Ami **C**

ticho prázdných rán,

Emi **D** **A**

noční můry pijou silněj čaj.

2. Smutnej déšť, oči mhouříš,

už v nich nejsem sám,

ještě málo žijou, když se ptaj.

G **D**

Ami C

R: Znám tě mnohem víc, země vzdálená,

Emi **D** **A**

spát s tajemnou závratí.

3. Roky ztratí sílu,

když ti dál šeptám:

„While my guitar gently weeps...“

4. Pod správnou hvězdou

v malým ráji chtěl jsem říct:

„Still my guitar gently weeps...“

F **C**

5. Den chová stín v záclonách,

G **D**

toulavejch pár koček strach,

F **C**

sen ti skrývá na víčkách,

G

že jsi mou.

F **C**

6. Bláznům se jen může smát,

G **D**

když nám ráno dává mat,

F **C**

chtěl jsem dál jen poslouchat,

D **E**

že jsi má, že jsi má.

R:

106 — František

Buty

- G** **C**
1. Na hladinu rybníká svítí sluníčko
Emi **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami **Hmi**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami **D**
jmenoval se František Dobrota.

2. František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která, když umírala, tak mu řekla: „Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat!“

R: **C** **C D C**
3× /: Balabambam, balabambam :/
Ami **D**
... a kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

3. František udělal všechno, co mu řekla,
a po snídani poslal děti do školy,
žebřiňák s nářadím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

4. Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože tam vidí Františkovu babičku.

107 — Jednou ráno

Buty

Dmi A7+ Dmi Dmi7 G7

1. Jednou ráno přišel vítr,

Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7

vzal si střechu i s pokrývačem

Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7

i s klempířem i s komínkem,

Bmaj7 A7+ Dmi A7+ Dmi

jenom dláždič zůstal dole.

2. Padam pam pam...

3. Zůstal dole, chodník dláždil,

plival na zem a byl sprostý.

Kamarádi někam letí

Bmaj7 A7+ Dmi Dmi7 G7

∞ × /: a on tady musí klečet... :/

108 — Krtek

Buty

Ami D Fmaj7

1. V zemi se narodil krtek, tam svoje mléko sál,

Dmi B G F E

do pusy vlezla mu hlína, a on ji vykuckal, jé,

Ami D Ami

chtěl se na ni podívat, ale byla tam tma.

Dmi B G A

„Ty nikdy nebudeš vidět,“ řekla mu maminka.

G C Ami Dmi C

2. Zaměstnávám pána se žlutým sakem, do práce mi nosí fajfku s tabákem,

s tabákem co voní – přesně nevím čím, v duši se mi honí jeho saka stín.

Pán se žlutým sakem mi sirku rozhoří, zapálím si fajfku a plynně hovořím,

hovořím a kouřím, bajky vyprávím a v tom kouře dýmu náhle uvidím.

C Ami Dmi F C

3. Ufo sifon, Milan silon, to pěkně zapadá, kytka – lopata.

Ami D Fmaj7

Lopata do země jede, otvírá se škvírka,

Dmi B G A

vidíme normální nebe, všichni až na krtka.

Fajront!

109 — Mám jednu ruku dlouhou

Buty

E C♯mi

A E

Na, na na na ná ná

E C♯mi G♯mi F♯mi

1. Najdem si místo, kde se dobře kouří,

E C♯mi G♯mi F♯mi

kde horké slunce do nápojů nepíchá,

H H7 E A

kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek

H A H

okolo nás a říká...

2. Můžeme zkoušet, co nám nejvíce zachutná,

a klidně se dívat, jestli někdo nejde,

někdo, kdo ví, že už tady sedíme,

a řekne: „Nazdar, kluci!“

E C♯mi A E

R: /: „Mám jednu ruku dlouhou.“ :/

A F♯mi C♯mi Hmi

3. Posad se k nám, necháme tě vymluvit

A F♯mi C♯mi Hmi

a vzpomenout si na ty naše úkoly,

E Hmi A D E

tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji

A F♯mi C♯mi Hmi

tam na tom místě, kde se dobře není.

A F♯mi D A

R: 4× /: Na, na na na ná ná :/

Ami

3× /: na, na na na na, :/

D A

ná ná.

A F♯mi D A

8× /: Mám jednu ruku dlouhou. :/

110 — Nad stádem koní

Buty

- D A Emi G
1. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
D A Emi G
černý vůz vlečou a slzy tečou

a já volám:

- D A Emi
2. „Tak neplač, můj kamaráde,
G
náhoda je blbec, když krade,
D A Emi
je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
G
máme ho rádi,
C G A
no tak co, tak co, tak co?“

3. Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou, hou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel s křížkem nad hlavou.

4. Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská,
budeš mít jisto: patří sem popel a každá láska,
no tak co, tak co, tak co?

5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou
a já šeptám:

6. „Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
G
vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.“

- D A G
7. Vysyp ten popel, kamaráde, / Heja hej ...
D A G
do bílé vody, vody, / Heja hej
D A Emi
vyhasnul kotel a náhoda je / Heja hej ...
G
štěstí od podkovy. / Heja hej ...

111 — Tata

Buty

Gmi

1. Musíme zajet na chatu,

Dmi7

musím se podívat na tatu,

Cmi7

chtěl bych se za ním podívat,

Gmi

tralalalalalalala.

Gmi Dmi7 Cmi7 Gmi Dmi7 Cmi7 Gmi

B Dmi7 Cmi7

R: /: Tata, tata, tata tata tata, tata. :/

2. Dneska ho stáhnem na pivo,

jenom se rýpe do hlíny,

má tam ty svoje okurky,

tralalalalalala.

3. Nasadí staré tepláky,

všecko, co umím, je od taty,

musíme zajet na chatu

za mojim tatu.

4. Musíme zajet na chatu,

musím se podívat na tatu,

chtěl bych se za ním podívat,

tralalalalalala.

5. Nasadí staré tepláky,

všecko, co umím, je od taty,

musíme zajet na chatu

za mojim tatu, jo!

R:

112 — Vrána

Buty

D \sharp **Cmi**

1. Letí vrána, letí vzduchem,
Fmi **B**
nepospíchá, šetří síly,
D \sharp **Cmi**
jedním okem, jedním uchem
Fmi **B**
sleduje, co ostatní vrány.

F **Dmi**

2. Taky letí, taky letí,
Gmi **C**
druhá vrána, třetí vrána,
nespěchají, šetří síly,
ještě dlouho poletí vzduchem.

G **Emi**

3. Letí vrány, letí, letí,
Ami **D**
nepotí se, vzduch je chladí,
letí dlouho, všechny spolu,
jedna vrána jako druhá.

A **F \sharp mi**

4. Na chvíli se vystřídají,
Hmi **E**
první vrána už se cítí
unavená, unavená,
tak se schová na konec hejna.

H **G \sharp mi** **C \sharp mi** **F \sharp**

R: /: Letí, letí, letí, letí. :/

D \sharp **Cmi**

5. Letí vrány, letí, letí,
Fmi **B**
ještě pořád letí vzduchem,
nic si spolu neříkají,

unavené černé vrány.

Gmi **Cmi**

R: Až si najdou dobré místo,
Fmi **B** **D \sharp** **Cmi** **Fmi** **B** **D \sharp**
sednou si a budou klidně spát.

113 — Píseň o Ferdovi a Mravenci

Divočej Bill

G **C** **Ami**
1. Ferda Mravenec se vám klaní – to jsi ty?

D
To jsem já!

Slečno Beruško, či snad paní – paní!

Já povím vám:

2. Před vaší krásou ledy tají,

no a i já.

Vy Eva a já Adam v ráji,

to bych si přál.

Emi **C** **G**
R: Co si to usmrkanec myslí ne, na mě dojem neudělá!
C **D** **C** **C/Emi**
Víš, kdo jsem já? Beruška nádherná, a ty jen mravenec!

3. Prostý se vám klaní,

to jsem celej já.

Slečno Beruško, či snad paní...

R: Co si to usmrkanec myslí...

...a ty jen mravenec pro smích!

114 — Plakala

Divokej Bill

Ami

1. Toužila, kroužila, kryla mi záda,
souložila, kouřila mě, měla mě ráda,
poháněná chtíčem vrněla jak káča,
C **G**
moje milá plakala.

Ami

2. Utíkala pryč, nevěděla kam,
pletla na mě bič, já byl na to sám,
poháněná chtíčem vrněla jak káča,
C **G**
moje milá plakala.

Ami

3. Modlila se, hlásila se o svý práva,
motala se na mý trase, byla to kráva,
poháněná chtíčem vrněla jak káča,
C **G**
moje milá plakala.

R: 4× /: Moje milá plakala. :/
Ami **C** **G**

Pozdravuj pocestný,
G **Ami** **G**
svět je malej, dokonalej,

Ami **C**
pozdravuj pocestný,
G **Ami** **G**
svět je zlej, co když se nevrátí,

Ami **C** **G**
co když se nevrátí? / Moje milá plakala,

Ami **C** **G**
Co když se nevrátí? / moje milá plakala...

115 — Je to fajn, fajnový

film Kouř

Rec: Ahoj, ahoj, ahoj, tak jsme zase tady spolu jako každou středu, jako každý pátek.
Je tady váš Arnošt se svou (dav:) diskotékou! Ano, ano, ano, a už je to tady, už to jede,
už se to roztáčí. Je to fajn? Je to fajn. Je to fajn!

Ami

1. Jedu dál stále s tebou,

víme kam cesty vedou,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Príma den se nám dělá,

nálada prostě skvělá,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

G Ami

vozím s sebou hity tutový.

Ami G Ami G

R: Máme se dneska fajn, je nám hej,

Ami G Ami G

přijel k nám pan diskžokej,

Ami G Ami G

pouští nám hity, co se tolik líbí,

Ami G Ami G

přijel boží jezdec, do kroku nám svítí,

Ami

je to fajn...

Je to fajn...

Rec: Ale ale, co to nevidí oko mé modravé? Ahoj, kočko! Tak to dneska rozjedeme,
tak to rozbalíme. Jste skvělí, jste báječní, jste dokonalí. Mám vás rád!

2. Roztáčím hvězdná kola,

správná věc, tanec volá,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový.

Každý sám, všichni spolu,

jeden džus, druhý colu,

je to fajn, fajn, fajn, je to fajn, fajnový,

vozí sebou hity tutový.

116 — 1. signální

Chinaski

G C Emi

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy: „dost,“

G C Emi

právem se mi budeš tiše smát.

Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,

když za všechno si můžu vlastně sám?

Ami C

- R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,

G D

až se mi rozední, budu ti vyprávět,

na 1. signální jak jsem vobletěl svět,

jak tě to vomámí a nepustí zpět.

F B Dmi

/: Jaký si to uděláš, takový to máš. :/

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,

budu zpívat: „vampamtydapam,“

všechna sláva polní tráva, ale peníz přijde vhod,

jak jsem si to udál, tak to mám.

R:

Nana...

Chinaski

H G#mi**E Emi**

/: Ná, na na na na na na na na ná, ááá. :/

H D#mi**C#mi****Emi**

1. Kláro, jak to s tebou vypadá od půl devátý do osmi ráno,

H D#mi

co nám brání bejt spolu, jenom ty a já?

C#mi Emi

Nebudě včerejší, no tak, Kláro.

H D#mi

Pro tebe slibuju, žaluju, denně piju jak Dán,

C#mi Emi

ve skrytu duše marně tajně doufám,

H G#mi E Emi

že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán.

2. Já se prostě nekontroluju a plácám a plácám,

jsi vážně úžasná, já tě nejspíš miluju, no ty mi dáváš, já.

Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál, bereme čáru – šup do kočáru!

Já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán, inženýr, šarlatán.

C Dmi7 Fmi

R: Koukám na tebe, Kláro, už několik dní,

C Dmi7 Fmi

nejsem nákej ten chlápek, jsem solidní.

C Dmi7 Fmi

Kláro, stačí jen málo a budeme pář.

C Dmi7 Fmi

Královna má, ty to víš, co bych si přál.

C Ami F Fmi

/: Ná na na na na na na na ná, ááá. :/

C Emi

3. Hele, kotě, na co tě nalákám:

Dmi Fmi

mám doma sbírku cinknutejch srdcovejch králů,

C Emi

naslouchám, následně vím, kudy kam,

Dmi Fmi C

dáme si partičku a skončíme k ránu.

Emi Dmi Fmi C

Počkám až usneš a budu se ti zdát

Ami F Fmi

Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán, inženýr, šarlatán.

R:

C# Bmi F# F#mi

3x /: Ná na na na na na na na ná, ááá. :/

118 — Tabáček

Chinaski

D

G

A

1. Haló, kdo je tam? Po zaznění tónu zanechte zprávy a buděte zdrávi.

D

G

A

Haló, nejsem doma, no je to fakt bída, volané číslo vám neodpovídá.

Emi

A

Dmaj7

Hmi

R: Polevím z vysokých otáček, pohoda, klídek a tabáček,

Emi

A

Dmaj7

Hmi

půl dne noviny číst a pak cigáro, pohoda, klídek, leháro,

Emi

A

D

nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.

2. Neřešte to, pane, to je případ ztracenej, doufám jen, že z toho nejste vykolejenej,

dám vám jednu dobrou radu k nezaplacení, neřešte to, pane, tohle nemá řešení.

R: Polevím z vysokých otáček, pohoda, klídek a tabáček,

vzpomínat na to, co se událo, chci to tak mít, nejmíň na stálo,

nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.

3. Volané číslo je odpojené a bude, odpojené, žádný né, že né,

volané číslo včetně mojí tváře vymažte ze svýho adresáře.

R: A pokuse se tvářit neštastně, všude se dočítám, že umřu předčasně,

a taky vím, že obtěžuju okolí, čekám konec, zatím nic neboli.

Emi

A

Dmaj7

A

Víceméně se to dobré vyvíjí, život je návykovej a někdy zabíjí.

E A H E A H

F#mi

H

Emaj7

C#mi

R: Polevím z vysokých otáček, pohoda, klídek a tabáček,

F#mi

H

Emaj7

C#mi

vzpomínat na to, co se událo, chci to tak mít, nejmíň na stálo,

F#mi

H

E

nejspíš jsem jenom línej čím dál víc.

D

G

A

4. Volané číslo je odpojené, a bude odpojené, žádný né, že né,

D

G

A

volané číslo včetně mojí tváře vymažte ze svýho adresáře.

Emi

A

Dmaj7

Hmi

5. A pokuse se tvářit neštastně, všude se dočítám, že umřu předčasně,

Emi

A

Dmaj7

Hmi

a taky vím, že obtěžuju okolí, čekám konec, zatím nic neboli.

Emi

A

Dmaj7

Hmi

6. Víceméně se to dobré vyvíjí, život je návykovej a někdy zabíjí.

Emi

A

Dmaj7

Víceméně se to dobré vyvíjí, život je návykovej a někdy...

119 — Aranka umí hula hop

Ivan Hlas

Hmi **G** **F♯**
1. Barevnej šátek do vlasů a jedem,

Hmi **G** **F♯**
na křídlech černejch pegasů se svedem,

Hmi **G**
tohle je vůbec dobrej kraj,

Hmi **A** **Hmi**
kde ti všechno daj a nejjemější z vín tu znaj.

2. Ulicí proběh žlutej pes a volá:

„Rej čarodějnic ještě dnes, hej hola,
na hlavu černej klobouk dej,
v tom stavu nejsi zlej a oči kryje stín.“

R: Aranka umí „hula hop,“ ty dy ty ty,
D **G**
až Pánbůh tiše úpí „stop,“ ty dy ty ty,
D **C**
občas se ve tmě blejskne nůž,
Hmi **A** **Hmi**
i ty ho pilně bruš a srdce otvírej, co s tím.

3. Potáhnem na španělskou zem – kde leží?

Tam všechno víno vypijem – jsme svěží,
prej je tam vůbec dobrej kraj,
kde ti všechno daj, a ženský divoký.

R: Aranka umí „hula hop,“ ty dy ty ty,
až pánbůh tiše úpí „stop,“ ty dy ty ty,
Aranka zpívá svoje blues, ty dy ty ty,
a nutí cizí koně v klus, ty dy ty ty,
občas se ve tmě blejskne nůž,

A **D**
i ty ho pilně bruš a dobře vybírej, kam s ním, hej, kam s ním.

120 — Jednou mi fotr povídá

Ivan Hlas

A **A7**

1. Jednou mi fotr povídá:

D

„Zůstali jsme už sami dva,“

E

že si chce začít taky trochu žít.

A

„Nech si to projít palicí

a nevracej se s vopicí,

snaž se mě, hochu, trochu pochopit.“

E

A

R: Já šel, šel dál, oh baby, kam mě Pán Bůh zval,

E

D7

já šel, šel dál, oh baby, a furt jen tancoval.

A

D

Na každý divný hranici, na policejní stanici,

E

A

hrál jsem jenom rock'n'roll for you.

2. Přiletěl se mnou černej čáp,

zobákem dělal rock'n'klap

a nad kolíbkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,

po boku krásnou slepici

a lidi šeptaj: „Přijel nějakej král.“

R:

3. Pořád tak nějak nemohu

chytit štěstí za nohu

a nemůžu si najít klidnej kout.

Blázniiví ptáci začnou řvát

a nový ráno šacovat

a do mě vždycky pustí silnej proud.

R:

121 — Na kolena

Ivan Hlas

G **Emi**
1. Táhněte do háje, všichni pryč!

G **Emi**
Chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč.

G **Emi**
Jak si tu můžete takhle žrát?

C **D**
Ztratil jsem holku, co jí mám rád!

2. Napravo, nalevo nebudu mít klid,

dala mi na jevo, že mě nechce mít.

Zpítej a špinavej tancuju sám,

váš pohled kára vej už dávno znám.

R: Pořád jen: „Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena,“ **G** já, já, já,
C pořád jen: „Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena,“ **G** já, já, já,
C pořád jen: „Na kolena, na kolena, na kolena, na kolena,“ **G Emi** je to tak
C **D**
a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,

tuhletu pochoutku vychutnám sám.

Kašlu vám na bonton, vejmysly chytrejch hlav,

sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:

R: Pořád jen: „Na kolena...“

... je to tak a tenhle barák vám posere pták.

122 — Šenkýřka

Jarda Hypochondr

R: Dneska to rozjedem na plný pecky,
zpívat a tancovat, prošoupem kecky.
Skoč na stůl, šenkýřko, svlíkni se do naha,
at se nám vokáže tvá kyprá postava.

C
1. Stoupá mi to, stoupá,
F
konto na lístku, huso hloupá,
G
natoč pivo, navrch pěnu,
F **G**
za tvý tělo zvedám cenu.

R.

R: Auaú auaú,
Auaú auaú,
Auaú auaú,

2. Příraž, tak mi příraž
za to pivo, za ten guláš,
zase dráždíš moje chutě,
rozlej prcky, lásko, zvu té.

123 — Holubí dům

Jiří Schelinger

EmiD Cmaj7 Hmi7 Emi

1. Zpívám ptákům a zvlášť holubům,

D Cmaj7 Hmi7 Emi

stával v údolí mé starý dům.

G D G D G

Ptáků houf zalétal ke krovům,

Emi D Cmaj7 Hmi7 Emi

měl jsem rád holubích křídel šum.

2. Vlídna dívka jim házela hrách,

mávání perutí víří prach,

ptácí krouží a neznají strach,

měl jsem rád starý dům, jeho práh.

Emi Ami7 D

R: Hledám dům holubí,

G Emi

kdopak z vás cestu ví?

C D G

Míval stáj roubenou, bílý štit.

Ami7 D G Emi

Kde je dům holubí a ta dívka kde spí?

C Hmi Emi

Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít.

3. Sdílný déšť vypráví okapům:

„Bláhový, kdo hledá tenhle dům.“

Odrůstáš chlapeckým střevícům,

neslyšíš holubích křídel šum.

4. Nabízej úplatou cokoli,

nepojíš cukrových homolí.

Můžeš mít třeba zrak sokolí,

nespatříš ztracené údolí.

R:

124 — Šípková Růženka

Jiří Schelinger

Gmi

F

1. Ještě spí a spí a spí zámek šípkový,

Gmi **Dmi**

žádný princ tam v lesích ptáky neloví.

Gmi

F

Ještě spí a spí a spí dívka zakletá,

Gmi **Dmi**

u lůžka jí planá růže rozkvétá.

B **C** **Gmi**

To se schválně dětem říká,

D \sharp **F** **B** **D7**

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,

Gmi

F

že se dům probouzí

B **D \sharp**

a ta kráska procitá,

Cmi **Dmi** **Gmi**

zatím spí tam dál, spí tam v růžích.

2. Kdo jí ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,

kdo si dívku pobledlou vezme za paní?

Vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,

žádny princ už není, musíš tam jít sám.

To se schválně dětem říká,

aby s důvěrou šly spát, klidně spát,

že se dům probouzí a ta kráska procitá,

zatím spí tam dál, spí v růžích.

Gmi **F**

3. Musíš přijít sám,

B **D \sharp**

nesmíš věřit pohádkám,

Cmi **F** **Dmi**

/: čeká dívka dál, spí tam v růžích. :/

125 — Marnivá sestřenice

Jiří Suchý

- C** **G**
1. Měla vlasy samou loknu, já je je,
G7 **C**
ráno přistoupila k oknu, já je je,
C7 **F** **Fmi**
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela,
C **A7** **D7 G7 C**
a na nic víc nemyslela, já, já, já.
- C♯** **G♯**
2. Nutno ještě podotknouti, já je je,
G♯7 **C♯**
že si vlasy kulmou kroutí, já je je,
C♯7 **F♯** **F♯mi**
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
C♯ **B7** **D♯7 G♯7 C♯**
nýbrž jen tak nad plamenem, já, já, já.
- D** **A**
3. Jednou vlasy sežehla si, já je je,
A7 **D**
tím pádem je konec krásy, já je je,
D7 **G** **Gmi**
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
D **H7** **E7 A7 D**
nemá vlasy samou loknu, já, já, já.
- D♯** **B**
4. O vlasy už nestará se, já je je,
B7 **D♯**
a diví se světa krásy, já je je,
D♯7 **G♯7** **G♯mi**
vidí plno jinejch věcí, a to za to stojí přeci,
D♯ **C7** **F7 B7 D♯**
a to za to stojí přeci, já, já, já.

126 — Pramínek vlasů

Jiří Suchý

C Ami F G

- C Ami F G
1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji

C Ami F G7

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,

C Ami F G

pramínek vlasů jí ustříhnu potají,

C Fdim C G7

komu? No přece té, kterou mám rád.

2. Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,

já blázen pod polštář chci si ho dát,

ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,

věřím, že dnes v noci budou se zdát.

- B C
R: O sny mě připraví teprve svítání,

B C

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,

F

od vlasů, jichž jsem se

C

dotýkal ve spaní,

G#7 G

nový den nůžkama odstříhne tebe.

3. A na bílém polštáři do kroužku stočený

zbude tu po tobě pramínek vlasů.

Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,

je totiž neděle a mám dost času.

R:

127 — Moderní děvče

Kabát

C **F**

1. Moderní devče, když chlapce spatří,

G **F**

vypadá jak klaun, do cirkusu patří,

má růžovou vestu a modré oči,

na diskotéce kolem se točí.

Jů, ten je báječný, jistě má prachy,

my chceme vypadat jednou tak taky,

oléo, oléo, Rio de Janeiro.

2. Moderní holky nosí pěkný nohy,

vypadaj svatě, jenže maj rohy.

To jsem si našel moc špatnou cestu,

piju a kouřím, ježiš, já klesnul!

Chtěl bych být jiný, mladý a krásný,

milovat děvče a být s ním šťastný,

oléo, oléo, Leo Kangasero.

C **G**

R: Jenže já jsem denně vožralej, denně vožralej,

Dmi **C** **G**

mám velikej pupek, smrdím a jsem špinavej.

C **G**

Hodně piju, jím, ženský nebalím

Dmi **C** **G**

a když někdy vo sobě vím, hned to voslavím.

128 — Alenka v říši divů

Karel Zich

G

C

D

G

D

1. Telegram s adresou svět, píšu v něm pět vlídných vět jedné dívce.

G

C

D

Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí a kolik náhod mu poručí? Chtěl bych jen

G

D

vidět zář očí, které budou jej číst.

G

C

R: A šel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

D

G

D

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

G

C

I když dá mi košem, až rádky bude číst,

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist, bude

D

C

D

G

v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí
a celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme, snad adresu
najde poselství mé.

R:

3. Odmítli můj telegram a řekli, že poslat jej není kam, adresa schází
a celý den přemítám o dívce neznámé, proč už se dávno neznáme, snad adresu
najde poselství mé.

R:

129 — Je to paráda

Karel Zich

C **Ami C** **Ami C** **Ami C** **Ami**
1. Uvař kafe nebo nalej čaj, paráda. Aspoň chvíli na něco si hraj, paráda.
Dmi **G** **C** **Ami Dmi** **G** **C** **Ami**
Na oblohu, kde není mrak, na gramofon, na kazeták,
Dmi **G** **C** **Ami Dmi** **G**
hraj si prostě na co chceš, tak jak to cítíš, přidám se hned, a jak.

C Emi Dmi

R: Je to paráda, lehnout si na záda a číst si,

F G C F G

s rukama za hlavou usínat s představou, že jsem čísi.

C Emi Dmi

Je to paráda, s nikým se nehádat a číst knížku

F G C G

a mít představu, že pro svou zábavu zdolám výšku.

2. Vyndej všechny desky s Elvisem, paráda. Nostalgický, to já někdy jsem, paráda.

Nevadí, že deska má rýhy, už se těším na každou z nich. Nejlépe se zbavuju tíhy

při deskách ohraných.

R:

3. Sedm nocí v týdnu nejdu spát, paráda. Stále žiju v roce šedesát, paráda.

Před sebou pár odřených singlů, mono, to je ono, to chci. Ztrácím pojmem o tom,

jak čas běží dál, hlavně, že ty tu jsi.

R

A

1. Až se bude psát rok dva tisíce šest,

D

až se všichni přestěhujem do obrovských měst,

A

až dálnicí zeměkouli opředem,

D

až budem pyšní na všechno, co dovedem,

E

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

A

„Co děti, mají si kde hrát?“

2. Až suroviny budem vozit z Měsíce,

až počasí bude řídit družice,

až budem létat na Venuši na výlet,

až za nás budou počítače přemýšlet,

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

„Co děti, mají si kde hrát?“

3. Až budeme mít továrny i na stromy,

až umělá tráva bude před domy,

až zavládne v celém světě blahobyt,

až budem umět skoro všechno vyrobit,

pak bude možná pozdě na to chtít se ptát:

„Co děti, mají si kde hrát?“

131 — Obchodník s deštěm

Kryštof

D

Hmi

D

Hmi

1. Jako vášeň, která hasne v kouři namačkaná bez ostychu, zástup živočichů,

G

A

jako jas dálkových světel, jako nad talířem večer mi mizíš.

D

Hmi

D

A mizíš někde v dávnu, jsi láska co mě škrtí, já na pokraji smrti

Hmi

G

A

ve svém paralelním světě toužím po odvetě a křičím.

G

A

Hmi

R: Slova jsou jen kapky deště a ty voláš, ať prší ještě,

G

A

Hmi

slova jsou jen kapky deště a ty voláš.

G

A

Hmi

Slova jsou jen kapky deště a ty voláš, ať prší ještě,

G

A

slova jsou jen kapky deště.

2. Jako touha sklem, co neprorazí nekonečné břehy, s kufry plných něhy

zvu obchodníky s deštěm, chci koupit to tvé „ještě“ a slyším,

jak v rozestleném tichu za zvuků autoplánů unáší tě ránum,

jsi tečka v kalendáři, co nadosmrti září a křičí.

R:

G A Hmi

3.

R:

Emi

G D Ami
1. Nandej mi do hlavy tvý brouky

G
a Bůh nám seber beznaděj.

D G Ami
V duši zbylo světlo z jedný holky,

G
tak mi ted' za to vynadej.

D G Ami
Zima a promarněný touhy,

G
do vrásek stromů padá děst.

D G Ami
Zbejvaj roky, asi ne moc dlouhý.

R: Do vlasů mi zabroukej... pa pa pa pa,
C G
Emi :/ pa pa pa pa, pa pa pa pa. :/

2. Tvoje oči, jenom žhavý tóny,

dotek slunce zapadá.

Horkej vítr rozezní mý zvony.

R:

3. Na obloze křídla tažnejch ptáků,

tak už na svý bráchy zavolej.

Na tváře ti padaj slzy z mraků

a Bůh nám sebral beznaděj.

V duši zbylo světlo z jedný holky,

do vrásek stromů padá děst.

Poslední dny, hodiny a roky.

R:

133 — Černí andělé

Lucie

A G D A G D A G D A G D

A G D
1. Sex je náš, dělá dobře mně i tobě,

A G D
otčenáš, bejby, odříkej až v hrobě.

A D G
Středověk neskončil, středověk trvá,

A D G A G D
jsme černí andělé a ty jsi byla prvá.

2. Sex je náš, padaj' kapky z konců křídel,

nevnímáš zbytky oträvených jídel.

Středověk neskončil, středověk trvá,

jsem černí andělé a ty jsi byla prvá, holka.

A. I. D. S.

3. Sex je náš, dělá dobře mně i tobě,

otčenáš, bejby, odříkej až v hrobě.

Ty svou víru neobrátíš, má krev proudí v tobě – nevíš,

o kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době – no, no,

středověk neskončil, středověk trvá,

jsme černí andělé a ty jsi byla prvá, holka.

A. I. D. S.

4. Sex je náš, padaj' kapky z konců křídel,

nevnímáš zbytky oträvených jídel.

Ty svou víru neobrátíš, má krev proudí v tobě – nevíš,

o kříž se teď neopírej, zhoříš v týhle době – no, no,

/: středověk neskončil, středověk trvá,

jsme černí andělé a ty jsi byla prvá, holka. :/

Středověk neskončil, středověk trvá,

jsme černí andělé a ty jsi byla prvá kluk.

C♯ E G♯ F♯ E E F♯ F♯ F♯ E F♯ G♯

E

A

1. Stíny dnů a snů se k obratníku stáčí,

E

A

ruce snů černejch se snaží zakrýt oči,

F♯mi

E

světlo tvý prozradí, proč já vím,

F♯mi

A

H

s novým dnem, že se zas navrátí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme,

stíny tvý duše rozplynou se v šeru,

ve vlnách opouští, po hodinách mizí

a měsíc nový stíny vyplaší.

E

R: Proud motýlů unáší strach,

A

na listy sedá hvěznej prach,

C♯mi

H

proletí ohněm a mizí stále dál.

E

Neslyšný kroky stepujou,

A

v nebeským rytmu swingujou,

C♯mi

H

že se ráno, že se ráno vytratí.

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí,

nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy,

všechno ví, z povzdálí vedou naše kroky

a měsíc nový stíny vyplaší.

R:

E

R: Proud motýlů unáší strach,

A

na listy sedá hvěznej prach

C♯mi

H

a nový stíny, a nový stíny vyplaší.

135 — Šrouby do hlavy

Lucie

Emi C D Hmi C Ami H7 Emi

C **Hmi**
1. V řádce temnejch domů jen tvý okno svítí,

Emi **A7**
celý město šlo už dávno spát,

C **Hmi**
tak si to vem – a já tu jsem

Emi
a mám to vzdát.

2. Dál si hlavu lámu, mám v ní vlnobití,

třetí do hry vstoupil mezi nás

a já to vím, tak co ted' s tím?

Chci vrátit čas.

R: **C G D** **Emi**
Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy,

C G D
pár hloupejch fíglů, ty mu na ně skočíš,

A7 **Emi C D Hmi C Ami H7 Emi**
za pár dní to chlápka otráví.

3. Mám tu ruce v kapsách, dlaně se mi potí,

nejvíc ze všeho mám chuť se prát,

pár na solar a lov u zdar,

tak to bych zvlád'.

4. Znáš mě, já jsem blázen, málokdo mě zkrotí,

já si na třetího nechci hrát,

tak čert ho vem, ted' já tu jsem

jak žhavej drát.

R:

R: Zná jen pár fíglů, jak se valej holkám šrouby do hlavy.

D

Pár známejch fíglů, já tu ve tmě házím

A7 **Emi**
zapálený sirky do trávy.

136 — Bitva o Karlův most

Michal Prokop

1. Má vlasy dlouhý do půl pasu,

k turistům jistou náklonnost,

barokní sochy v letním jasu

sedí tu jako hejno vos.

/: Má vlasy do pasu a jen tak pro radost

nabízí ortel nebo spásu :/ v bitvě o Karlův most.

R: To pro tebe král Karel Čtvrtý,

má lásko vlasatá,

/: dával do malty žloutek

a mrhal úsilím a pruty ze zlata. :/

2. Má vlasy dlouhý do půl pasu,

svůj bledej šampónovej chvost,

a svádí právě toho času

bitvu o Karlův most.

/: Má v očích muškety, děla a čeká na Švéda,

klíč ke zbrojnici těla :/ až na Kampě mu dá.

R:

3. Máš vlasy dlouhý do půl pasu,

tvou svatou válku vidí most,

barokní sochy v letním jasu

a Němců kolem jako vos.

Máš vlasy do pasu a jen tak pro radost

nabízíš ortel nebo spásu

3× :/ v bitvě o Karlův most. :/

137 — Kolej Yesterday

Michal Prokop

- Dmi C Dmi C F
1. To bejvávaly na kolej časy, už ráno začal večírek,
D \sharp Dmi D \sharp Dmi
někdo dal dvacet, někdo stovku a stavěli jsme Eiffelovku
B C Dmi
ze snů a peří, ze sirek.

2. To tenkrát ještě holkám rostly vlasy, to bylo před tím vejbuchem.
/: A kdo měl žízeň, tak ji hasil, :/ vracel se s kytkou za uchem.

A D C G
R: Prázdnou ulicí na kolej,
C F Emi A Dmi
jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.

3. To bejvávalo na kolejí snění, bramborák voněl v kuchyni,
někdo dal dvacet, někdo pade, za to jsme měli, kamaráde,
hned štěně piva ve skříni.

4. Tenkrát, hochu, ještě ozáření hrozilo leda od slunce
/: a byly řeky po setmění, :/ kam jsi moh' chodit na sumce.

R: A ty pak hodit na olej,
jo, to je dávno, yesterday, Yesterday.

5. To bejvávaly na kolej časy, už ráno začal večírek,
někdo dal dvacet, někdo stovku a někdo zbořil Eiffelovku
ze snů a peří, ze sirek.

R: A od té doby ta kolej
patří už dávno yesterday...
Yesterday, I believe in yesterday.

138 — Slepic pírka

Mig 21

Fřmi D
1. Vyplášený zajíc běhal po polích,
F E A
pak nalezl smrt v pažích tetovaných.

Fřmi D
Kočovali ulicí i náměstím,
F E A
asi za štěstím, či neštěstím.

Fřmi D
R: Bulharku Jarku, tatarku z parku, motorku z korku, Maďarku, Norku,

F E A
Japonku, Polku, Mongolku z vdolku, uzenou rolku, zelenou jolku,

Fřmi D
jenom ne tuhle cikánskou holku, jenom ne tuhle cikánskou holku,
F E A
jenom ne tuhle cikánskou holku, tu ne! ne!

Fřmi D F E A
Ne ne ne ne ne ne ne, neměl jsem, tu cikánskou holku potkat za lesem,
Fřmi D F E A
ukradených slepic pírka, zdvihá dým, potom stoupá k nebi a já stoupám s ním.

2. „Já sem tvoje holka, já tě mám ráda,“

napsala mi v noci nožem na záda.

Rozevřela se a já se topil v ní,

jenomže ne první ani poslední.

R:

139 — Snadné je žít

Mig 21

Dmaj7 D6 Dmaj7 D6

R: Když ti vítr napne plachtu,
Dmaj7 D6 Emi
když ti plachta popožene jachtu,

Dmaj7 D6 Dmaj7 D6
když ti jachtou jízda dodá klid.

1. Když ti květy kosa kosí,
když ti květy dívka k nosu nosí,
když ti rosy kapku dává pít,
B Dmaj7 D6 Dmaj7 D6
jak snadné je žít,
B Dmaj7 D6 Dmaj7 D6
snadné je žít.

R:

2. Když ti země zrno dává,
když ti země v zrnu obdělává
porobený zemědělný lid,
/: jak snadné je žít. :/

R:

3. Když se trubka plní vzduchem,
když se vzduchem protroubí tvým uchem,
když ti trubač trubky tříbí cit,
/: jak snadné je žít. :/

R:

4. Když ti osud tvé dny sčítá,
když je sčítá a pak odečítá,
když si tě Bůh k sobě nechce vzít,
/: jak snadné je žít. :/

140 — Hodinový hotel

Mňága a Žđorp

- C** **Emi**
1. Tlusté koberce plné prachu,
A **F** **G**
poprvé s holkou, trochu strachu
C **Emi**
a stará dáma od vedle zas vyvádí,
A **F**
zbyde tu po ní zvadlé kapradí
 G
a pár prázdných flašek.

2. Veterán z legií nadává na revma,
vzpomíná na Emu, jak byla nádherná
a všechny květináče už tu historku znají,
ale znova listy nakloní a poslouchají,
vzduch voní kouřem.

R: /: Svět je, svět je jenom hodinový hotel
 C **Emi** **A**
 F **G** **C**
a můj pokoj je studený a prázdný. :/

3. Vezmu si sako a půjdu do baru,
absolventi kurzu nudy, pořád postaru,
kytky v klopě vadnou, dívám se okolo po stínech:
Kterou? No přeci žádnou!

4. Vracím se pomalu nahoru,
cestou potkávám ty, co už padají dolů
a vedle v pokoji někdo šeptá: „Jak ti je?“
za oknem prší a déšť stejně nic nesmyje...

R:

141 — Měsíc

Mňága a Ždorp

Emi D G C G D

1. Děkuju ti za to, že ses mi ještě zavolala,

Emi D G C G D

moje duše černá už to ani nečekala,

Emi D G C G D

jenže, moje drahá, je to všechno trochu na nic,

Emi D G C G D

já už jsem se rozhod', zítra budu znova panic.

2. Děkuju ti za to, že ses to rovnou nepoložil,

že jsi nezapomněl, co jsi se mnou všechno prožil.

Ted, když svítí měsíc pro každýho zvlášť, je mi to líto,

jenže už je konec, však víš to. – Vím to!

Emi D G C G D

R: 3× /: Měsíc, svítí měsíc. :/

Emi

Měsíc.

142 — Písnička pro tebe

Mňága a Žďorp

F C G C
1. To je ta písnička pro tebe,

F C G C
z autobusáku,

F C G C
mrazivé a modravé obrysy mraků,

F C G C
ptáků a paneláků.

2. Nic není, co by stálo aspoň za něco,

a něco nestojí ani za to,

nic není, co by stálo aspoň za něco,

a něco nestojí ani za to.

3. Co za to stojí, to neví nikdo,

někdo možná snad, ale nikdo neví kdo,

co za to stojí, to neví nikdo,

to je ta písnička pro tebe.

F C G C
4. To je ta písnička pro tebe,

F C G C
z autobusáku,

F C G C
mrazivé a modravé obrysy mraků,

F C G C
ptáků a paneláků.

143 — Globální oteplování

Nightwork

E F♯mi G♯mi F♯mi
1. Když jsem ještě býval malej kluk, kluci, já měl sen.

E F♯mi G♯mi F♯mi
Sníval jsem ho každý, každý všední den.

C♯mi G♯mi
Jednoho dne v neděli,

F♯mi
když naší za babičkou odjeli,

A C♯mi G♯mi
Pátral jsem v mámině šatníku,

F♯mi A
střevíce padly k mému kotníku.

C♯mi
Teplý letní den,
G♯mi F♯mi A
venku samci motýli, řekl jsem si po chvíli...

R: /: Já jsem gay, jsem gay, jsem teplej, :/
E
bud taky gay...

2. Dnes už jsem si jistý,
že naše planeta je na oběžné dráze,
teplej květ, teplej je i vesmír,
však i Antarktida roztaje již za 6 let.

Slunce svítí každý den,
tak neváhej a pojď se mnou ven.

Podívej, teplá žížala, pes i rostlina,
vždyť fotosyntéza by bez nás nebyla.

Venku samci motýlí tulipány pylují, řekněme si po chvíli...

R:

3. Tepelj sysel, teplá vydra, mečoun je gay taky,
v potoce jsou teplý ryby, všude vidím teplý mraky.

R: 4× /: Já jsem gay, jsem gay, jsem teplej, :/

bud taky gay...

144 — Dej mi víc své lásky

Olympic

Emi

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, aú,

Emi

D H7

co podporujou hloupou náladu, aú,

Emi

hodit klíče do kanálu,

A

Ami

sjet po zadku holou skálu,

Emi

H7

v noci chodit strašit do hradu, aú.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,

v bílé plachtě chodím pozadu, aú,

úplně melancholicky,

s citem pro věc, jako vždycky,

D7

vyrábím tu hradní záhadu, aú.

G H7

R: Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Emi C G D7

má drahá, dej mi víc své lásky, aú,

G H7

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Emi C G H7

já chci jen pohludit tvé vláska, aú.

3. Nejlepší z těch divnej nápadů, aú,

mi dokonale zvednul náladu, aú,

natrhlám ti sedmikrásky,

tebe celou s tvými vláska

D7

zamknut si na sedm západů, aú.

145 — Otázky

Olympic

C F G C C F G C

- C** **F**
1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
G **C**
jak dlouho budu zpívat a hrát?

Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
nebo už myslit mám na návrat?

- C** **C7** **F** **D7** **G**
R: Posečkej, lásko má, okamžik, vždyť svět je veliký otazník,
pořád se jenom ptáš a odpovědi, tý se nedočkáš.

- E** **Ami**
R: Já jen vím, v zimě strom nekvete,
F **E** **Ami**
v létě sníh nepadá, v noci je tma,
Ami **F** **C** **G**
rád tě mám, jen nepej se proč, nevím sám.

C F G C C F G C

2. Kde je tvůj dětský smích a proč je láska hřich?

Kolik jen váží bolest člověcí?

Proč je zlato drahý kov
a proč je tolik prázdných slov,
proč chce kazdý být největší?

R:

- R: Já jen vím, řeky proud hučí dál,
v žilách krev pěnivá, kdo ji tam dal?
Rád tě mám, jen nepej se proč, nevím sám.

3. Kolik je slunci let, milión nebo pět?

Myslíš, že zítra ráno vyjde zas?
Kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
proč nikdo neslyší můj hlas?

146 — Snad jsem to zavinil já

Olympic

Ami C

1. Zas jsi tak smutná,
D Dmi E
kdo se má na to koukat,

Ami C

nic jist ti nechutná,
D Dmi E
v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami

R: Tak nezoufej, nic to není,

C H B Ami
za chvíli se to změní.

F G C E
Snad jsem to zavinil já.

2. Zkus zapomenout

na všechno, co je pouhou

tou tmou, obarvenou

na černo smutnou touhou.

R:

3. = 2.

R:

Ami C D Dmi7

/: Já, já, já, já, :/

Ami C D Dmi

3× /: já, :/

Ami

já!

G C G C G C G C

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,

G C G C G C G

velmi radno je plavat na dno za ní,

D Emi

jenom počkej, až se zeptá, na to, co tě v mozku lechtá,

G C G C G C G C

nic se neboj a vem si něco od ní.

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu kád dám zvlášť pro tebe, a pak aspoň dvě pro sebe.

Víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

G D C G D C G

R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,

C D C D

ona ho na něco nachytá, i když si to pozdějc vycítá.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,

ten, kdo nechce, pak brzo slzy roní,

jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí,

má se nebát želev a spousty vodní.

148 — Šaškové počmáraní

Petr Hapka

C **H7**
1. Koukněte na toho fintila,
Dmi7 **G7**
pod krkem žlutého motýla,
Dmi7 **G7**
zelený klobouček do týla,
D7 **G7** **C** **G+**
šoupne si na bílou pleš.

2. I když ten tralalák padá mi,
hlavně že vyhrávám barvami,
hlavně že vyhrávám barvami,
C **C7**
zase jsem šťastnej jak veš.

R: Co po mně chceš, pravdu či lež?
F **Fmi**
C **C7**
Zkus ty dvě rozeznat a pak se směj.
F **Fmi**
Barevný svět láme mi hřbet,
Emi **D \sharp dim** **Dmi7** **G7**
přesto chci být šašek počmáranej.

3. Ucho mu hryžou jak oplatku,
s rozběhem kopou ho do zadku,
tvrděj že všechno je v pořádku,
když mu daj mizernej plat.

4. Když ale koukám se na lidi,
všechno tak černě zas nevidím,
všechno tak černě zas nevidím,
ještě se dovedem smát.

R: Ne že se snad není co bát,
úzkost má tlapy jak Cassius Clay,
ten věčný strach na miskách vah
převážit chce šašek počmáranej.

5. Kampak chceme ve věku rozumu

strkat prý své nosy na gumi,

určitě od rumu z konzumu

tak strašně červené jsou.

6. Ptám se však tebe, náš osude,

co bude, až tady nebude,

co bude, až tady nebude

dojemně pitomá show.

R: Bláhová show, šaškové jdou

barevnou naději vytrískat z ní,

hledáme brod uprostřed vod,

my věční šaškové počmáraní.

7. Ptám se však tebe, náš osude,

co bude, až tady nebude,

co bude, až tady nebude

dojemně pitomá show.

149 — Pražákům je hej

Pražský výběr

Hmi

1. Celetná, Týnská, na Příkopech, ploužím se městem po výkopech,

V Tůni a V Jámečku, Moráň, Výtoň, procházka Prahou, to je výkon.

D

A

Hmi

- R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj,

D

A

Hmi

s batohem na zádech, sám, na strejdu Karla se ptám.

Hmi

2. Tu Želivského, tam Celetná, jak se v tom country teď vyznat mám?

Podolí, Strahov, Anděl, ó jej, už mě tu víckrát neuviděj.

D

A

Hmi

- R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj.

D

A

Hmi

Plzeňská a Francouzská, Těšnov a Novodvorská,

D

A

Hmi

Betlémská, Jarov, Soudní, Žitná, Ruská a Dolní,

F **F♯**

Safra, safra...

Mám rád disko, disko, disko...

D

A

Hmi

- R: Plzeňská a Francouzská, Těšnov a Novodvorská,

D

A

Hmi

Betlémská, Jarov, Soudní, Žitná, Ruská a Dolní.

D

A

Hmi

- R: Pražákům, těm je tu hej, ty nikam nezablouděj.

150 — Hrobař

Premiér

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
Emi
jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,
C **D7**
kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,
s černou rakví, bílým pomníkem,
toho bych se nikdy nenadál.

3. Že do módy přijde kremace,
černej hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

4. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.

5. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

R: Sbohem, moje město,
vzpomínat budu přesto,
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

6. Na na na...

Emi **Hmi**

1. Už ani nedivím se, jak věci otáčí se,

Emi **Hmi**

z radosti splín si klidně vrhá stín.

D **Ami**

Sám sebe nepoznávám, dobrovolně se vzdávám,

D **Ami**

můj přítel strach už troubí na poplach.

2. Člověk, když nachází se opět na známém místě,

výchozí bod mu vlastně přijde vhod.

Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo:

C **D** **E**

pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí.

G **D**

R: Někde si najdu malej byt

Ami **C**

a tam si budu jen tak žít a snít.

G **D**

To je můj utajený svět,

Ami **C**

1+1, tam a zpět, a zpět.

3. Možná že štěstí mívá, kdo to tak neprožívá,

a možná ne, to ať skryté zůstane.

Najednou šanci dávám i nepatrným zprávám,

hledaný klid ted toužím podplavit.

4. Co tentokrát mi chystá osud? Já, optimista,

doufám, že zachytí mě do sítí.

Stačí tak strašně málo, aby se ukázalo:

pro jedno kvítí se slunce nerozsvítí.

152 — Nebude to ľahké

Richard Müller

Ami G Ami G

Ami G Ami G Fmaj7 F

1. Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj kľúč.

Ami G Ami G Fmaj7

Hlavou mi blysklo, asi chceš, aby som bol už fuč.

C G Fmaj7 F Fmaj7

R: Nebude to také ľahké, drahá,

C G Fmaj7

mňa sa nezbavíš, s tým sa lúč,

C G Fmaj7

nebude to také ľahké, drahá,

G Fmaj7 G

nemôžeš ma vymeniť ako rúž –

Ami G Ami G

som tvoj muž.

2. Vraj koketuješ s iným – dolámem mu kosti, nos a sny.

Tak dopúštaš sa viny, tak vrav, povedz, čo máš s ním.

R:

3. Vraj trháš moje fotky, majetok náš rozdelí až súd.

Ja exujem veľké vodky, márne sa snažím zachovať kľud.

R:

F G F G

4. Predsa sme si súdení, ja nemôžem žiť bez ženy,

F G Ami

ja nemôžem žiť bez teba, to mi ver.

F G F G

A v kostole pred Pánom slúbovala si nám dvom

F G Ami G F

nekonečnú lásku, vernosť, mier, mier, mier, óóó...

R:

5. Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj –

153 — Po schodoch

Richard Müller

Dmi

C

1. Výtah opäť nechodí, tak zdolať 13 poschodí

B

C

Dmi

zostáva mi znova po svojich.

Na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti,
ešte že sa po tme nebojím.

2. Počuť hlasné stereo aj výstrahy pred neverou,

ktosi čosi víta v paneloch,
tatramatky ródeo sa mieša kde tu s operou,
všetko počuť cestou po schodoch.

Dmi **Ami**

R: Cestou po schodoch, po schodoch

Dmi **C**
poznávam poschodia,

Dmi **Ami**
poznám po schodoch, po zvukoch,
B **A** **Dmi**
čo sme kto za ľudia.

3. Štekot smutnej kólie, za premárnené prémie

vyhŕáža sa manžel rozvodom,
disko, tenis, árie, kritika televízie,
oddnes chodím iba po schodoch.

R:

154 — Srdce jako kníže Rohan

Richard Müller

F

C

Ami

G

1. Měsíc je jak Zlatá bula Sicilská, stvrzuje se, že kdo chce, se dopíská,

F

C

Ami

G

pod lampou jen krátce, v přítmí dlouze zas, otevře ti Kobera a můžeš mezi nás.

F C Ami G F C Ami G

F

C

Ami

G

2. Moje teta, tvoje teta, parole, dvaatřicet karet křepčí na stole,

F

C

Ami

G

měsíc svítí sám a chleba nežere, ty to ale kouej trefit, frajere, protože...

F

C

Ami

G

R: Dnes je valcha u starého Růžičky, dej si prachy do pořádný ruličky,

F

C

Ami

G

co je na tom, že to není extra nóbль byt, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

F C Ami G

3. At si přes den docent nebo tunelář, herold svatý pravdy nebo jinej lhář,

tady na to každej kaše zvysoka, pravda je jen jedna – slova proroka říkaj, že:

R: Když je valcha u starého Růžičky, budou v celku nanic všechny řečičky,

buďto trefa nebo kufr – smůla nebo šnyt, jen to srdce jako kníže Rohan musíš mít.

4. Kdo se bojí, má jen hnědý kaliko, možná občas nebudeš mít na mlíko,

jistě ale poznáš, co jsi vlastně zač, svět nepatřil nikomu, kdo nebyl hráč. A proto...

R: At je valcha u starého Růžičky, nebo pout až k tváři Boží rodičky,

at je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: Dnes je valcha u starého Růžičky, když jsi malej, tak si stoupni na špičky,

malej nebo nachlapenej Cikán, Brňák, Žid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: Dnes je valcha u starého Růžičky, dej si prachy do pořádný ruličky,

co je na tom, že to není extra nóbль byt, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: At je valcha u starého Růžičky, nebo pout až k tváři Boží rodičky,

at je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid, srdce jako kníže Rohan musíš mít.

155 — Štěstí je krásná věc

Richard Müller

C Emi7 F Dmi G7

1. Například východ slunce a vítr ve větvích

C Emi7 F Dmi G

anebo píseň tichou jak padající sníh,

Dmi G7 C F

tak to prý nelze koupit za žádný peníze,

C F C D7 G

jenže zbejvá spousta věcí, a ty koupit lze.

G7 C Emi F Dmi G7

2. Jó, vždyť víš, štěstí je krásná věc,

C Emi F Dmi G

vždyť víš, štěstí je krásná věc.

Dmi G C F

Štěstí je tak krásná a přepychová věc,

C G7 C G7

ale prachy si za něj nekoupíš.

3. Jó, kartón Marlboro a taky porcelán

s modrejma cibulkama, tapety, parnazán,

pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein,

tak možná že to není štěstí, ale je to fajn.

R: Například východ slunce a vítr ve větvích

anebo píseň tichou jak padající sníh,

tak to prý nelze koupit za žádný peníze,

jenže zbejvá spousta věcí, a ty koupit lze.

4. Takovej východ slunce je celkem v pořádku,

peníze mám ale radši, ty stojej za hádku.

A proto když se dočtu o zemětřesení

nebo o bouračce, no tak řeknu: „K neuvěření.“

156 — Holky z naší školky

Standa Hložek, Petr Kotvald

D G A

1. Majdalénka, Apolénka s Veronikou

D G A

a taky Vérka, Zdenka, Majka, Lenka s Monikou,

D G A

no jasně, Klára, Hančí, Bára, Mančí již nevím čí,

D G A

to všechno byly holky z naší školky senzační.

D A G A D G D G Emi7 A

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj' hračky svý, ty naše lásky tříletý?

D A G A D G D G Emi7

Pá, pá, pá, řekli jsme pá před školkou, bylo nám právě šest a začla další dívčí

A

šou.

2. Ve škole Daniela, Michaela s Romanetou

a taky Adriana, Mariana se Žanetou

a hlavně príma Radka – kamarádka, co všechno ví,

tyhlety holky byly naše víly školních dní.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj žákovský, ty naše lásky klukovský?

Čau, čau, čau, řekli jsme čau před školou, táhlo nám na patnáct a začla další

dívčí šou.

3. Na gymplu bezva Šárka, třída Klárka, Táňa jak sen

a taky senza Jenka v podkolenkách, veselá jen

a všechny v sexy tričku, postavičku měly ham-ham,

no prostě príma štace, inspirace k maturitám.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj zazděný naše lásky vysněný?

Au, au, au, vzlykli jsme au, čau a pá, už se dál nekoná žádná dívčí školní šou.

4. I když pak poznali jsme spoustu dalších dívek a jmen,

plavovlásky, černovlásky, žár i sen,

v rytmu diska, z dálky, z blízka i v náručí,

přesto jsou stále holky z naší školky nejlepší.

R: Jé, jé, jé, kdepak ty fajn holky jsou a kde maj cůpky svý, ty naše lásky tříletý?

/: Pá, pá, pá, říkame dál před školkou, to se ví, léta jdou, ale ty holky nestár-

nou. :/

157 — Marioneta

Tichá dohoda

- D Hmi G A D
1. Každej večer hlídám svoje tělo dřevěný,
D Hmi G A D
svý starý role střídám, nechám oči zavřený.

Hmi G A D
R: Marioneta, to jsem já,
Hmi G A D A
Marioneta zasněná,
D G A Hmi
loutka s tváří dřevěnou.

2. Snad někdo přijde jednou, celou mě koupí, opraví.

Proboha, kdy se zdvihnou provázky rukou zlamaných.

R:

- A G
3. Vrah se plíží podél zdí,
F#mi A
velký těžký závaží,
A G F#mi A
kdo chce viset hlavou dolů, už mi někdy překáží.

4. Každej večer hlídám to svý tělo dřevěný,
ke dveřím snad se dívám, nechám oči zavřený.

R:

158 — Básník

Tři sestry

G G G Hmi

G

1. Chodím po Tatrách a dole roste hráč

Hmi

D

a spacák jen mám, toulám se sám.

G

V noci, když je mráz, luna bourá hráz

Hmi

těch astrálních vět, jsem doktor všech věd.

G

Včera jsem ještě pil, teď slyším zvuky pil

Hmi

a v dálí zvon bije, už nejsem zombie.

Ami

D

G

R: /: Vím, já to vím, jsem básník, já jsem básník. :/

G G G Hmi

2. Quo Vadis v ruksaku a blízkost hvězdokup

mě ladí do moll, dnes nejsem namol.

Až sejdu do dolin, tak tvář si oholim

a pak zeptám se tě: „Vaši chtěj mít zetě?“

Poruším celibát, nemusím se cely bát,

to je víc než jistý, před Bohem jsem čistý.

R:

R:

R:

159 — Mexiko

Tři sestry

Ami

G

1. Kolem kaktusy, je horko, tak to si na hlavu nasadím sombrero grande.

Ami

G

Viva zapata, mně hoří za pata-ma, mám v Porto Pueblo rande.

2. Snad má mě ráda a piñacolada na cestu neškodí, když je chlap macho, do kapsy tortilly a láhev tequilly, má milá mi přihřeje nachos.

Ami

G

R: Mexiko, Mexiko, sombrero grande, tequila,

G

Ami

donde esta zapateria, čeká mě milá.

3. Strašlivý vedro a můj mezek Pedro klopýtá okolo malého ranče a to není celý, taky je skvělý, že tu slyším výt Komanče.
4. Jsem Speedy Gonzalez, však radši bych zalez' tam, kde je nejbližší kojotí nora. Však nehledě k tomu, že pospíchám domů, mě vyhlíží krásná seňora.

R:

5. Vylétla kulka, z mé hlavy je půlka, než jsem spad, už bylo od krve poncho. Ted' nade mnou stojí, už pět neděl svoji, má milá a sousedů Pancho.

R:

160 — Sovy v mazutu

Tři sestry

G D C D

/ : /

G D C D

Rec: Tak jsme byli včera na Portě

G D C

a když jsme se vraceali cestou domů,

D G

tak jsme viděli dřevorubce,

D C D G D C D

jak porážejí strom – a ten strom plakal.

G D C D

1. Proč medvěd pláče v dutině stromu,

G G C D

veverky v depresi v hloží sedí,

G D C D

květiny vadnou i tramp ztratil žracák,

G D C D

trenýrky, sekyru, prezervativy, spacák.

G D C D G D C D

R: /: Protože hů a hů a hů, sovy v mazutu houkaj,

G D C D G D C D

ú- a ú- a úplně blbě koukaj. /

2. Hajný jde sklesle lesní tišinou

a cestou sbírá umrlé zmije,

včera byl na bábě a dnes neví, čí jsou,

a jestli jsou to zmije nebo schizofrénie.

R:

161 — Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

Václav Neckář

E **C♯7** **F♯mi** **H6**
Jak můžeš být tak krutá, copak nemáš kouska citu v těle?

E
1. Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě

H7

a dal jsem za ni celej tátův plat,

E **E7** **A** **Ami**
ta dávno ještě byla ve výrobě

E **H7** **E** **H7**
a já už věděl, co ti budu hrát.

2. To ještě rostla v javorovém lese

a jenom vítr na to dřevo hrál

a já už trnul, jestli někdy snese

žár, který ve mně denně narůstal.

C♯mi **G♯mi**
3. S tou kytarou ted stojím před tvým domem,

A **H** **H7**
měj soucit aspoň k tomu javoru,

E **E7** **A** **Ami**
jen kvůli tobě přestal být stromem,

E **H7** **E** **H7** **E** **D** **D♯** **E**
tak už nás oba pozvi nahoru, pozvi nahoru, pozvi nahoru.

162 — Traktor

Visací zámek

G B C G

R: /: Jede traktor, je to Zetor, jede do hor orat brambor. :/

G B C G

1. Zemědělci brambor zasejí, potom pohnojí, pak zas vyrejí.

G B C G

Mládenec si kapsu namastí, prachama zachrastí na děvu povětrnou.

F G F G F G C B G

/: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže. :/

2. Mládenec a děva spolu jdou, před novou hospodou hrozně se radujou.

„Nejdřív se tu spolu vopijem, družstevní prase zabijem a pak si užijem!“

/: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže. :/

3. Mládenec se hrozně opije, vepříka zabije a pak se vzpamatuje.

Svýho činu ihned lituje, za mříže putuje i s děvou povětrnou!

/: Kriminalita, kriminalita, kriminalita mládeže. :/

G B C G

R: 4× /: Jede traktor, je to Zetor, jede do hor orat brambor. :/

163 — Známka punku

Visací zámek

E D A G F♯

1. Holinky nosil vždycky naruby, myslel si, že je to známka punku,
kohoutí hnát si zapích' do huby, MSŽJTZP,
teplej rum pil, i když potom blil, MSŽJTZP,
co hořelo, to vyhulil, MSŽJTZP.

H C H C D C

R: 3× /: :/

Ale holky říkaly, že punk je jinde,

ale holky říkaly: „To snad není možný.“

E D A G F♯

2. Přeplněnej autobus nechával vždycky ujet, MSŽJTZP,
kytky v jeho zahradě mohly volně bujet, MSŽJTZP,
uznával jen kapely, co neuměly hrát, MSŽJTZP,
kolem krku nosil umělohmotnej drát, MSŽJTZP.

R:

E G F♯ A

3. No ale kdo není boží nadělení,

E G F♯ A

nedělejme z punka tupce.

E G F♯ A

No ale kdo není boží nadělení,

E G F♯ A

každý zboží má svýho kupce.

E D A G F♯

4. Křivák nosila vždycky naruby, myslela, že je to známka punku,

rtěnku si nanášela rovnou na zuby, MŽJTZP,

smála se jenom smutným věcem, MŽJTZP,

hrála v kapele s Jardou Švecem, MŽJTZP.

R: 3× /: Ale lidi říkali, že punk je jinde, :/

ale lidi říkali: „No to snad není možný.“

164 — Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík

Ami F G Ami

1. Láska je jako Večernice plující černou oblohou,

F G Ami

zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce

F G Ami

a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.

C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

Ami F G Ami

2. Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,

F G Ami

námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána.

F G Ami

Láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,

F G Ami

které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.

C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

Ami F G Ami

3. Láska je jako večernice plující černou oblohou,

F G Ami

náš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,

G Ami

mrtví milovat nemohou...

C G Ami C/G D Dmi Emi7 Ami Ami7 Ami6 Ami Ami7 Ami6

165 — Boty proti lásce

Yvonne Přenosilová

E

1. Zas mi říkal, že má něco pro mě,

a to něco, to prý láska je.

A7

Já však nechci žádnou lásku v domě, já,

E

přináší jen žal a výdaje.

G

E

Mám proti lásce boty,

G

E

ty chrání paní svou,

G

E

ty boty vždycky jdou

a všechno hezké pošlapou.

2. Žiju sama díky těmto botám,

žiju sama zásluhou těch bot.

Často sice kluků hlavy motám,

botám ale city nejsou vhod.

V těch botách ráda šlapu,

zvlášt po lásce nás dvou,

ty boty vždycky jdou

a všechno hezké pošlapou.

3. Tyhle boty nosím někde v duši,

někde v duši, ne však na nohou.

Jsou tam dole, kde mi srdce buší,

od bušení mu však pomohou.

V těch botách ráda šlapu

a to se mi prý mstí,

když v těch botách jdu,

a tak si šlapu po štěstí.

Rec.: Pozor, boty! Pochodem vchod!

166 — Není nutno

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A

R: Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo,

E7

hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.

Hmi

A E7

1. Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí,

nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí.

F♯mi

A

F♯mi

A

2. Nemít prachy – nevadí, nemít srdce – vadí,

F♯mi

A

F♯mi

D

E

zažít krachy – nevadí, zažít nudu – jó, to vadí.

R:

R:

167 — Pramen zdraví

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

Ami

1. Každý den, každý den k svačině jedině,

F G

C G

jedině pramen zdraví z Posázaví.

C

Ami

Chcete-li prospěti dítěti bledému,

F G

C G

kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

C

R: Výrobky mléčné, / Každý den, každý den

Ami

to je marné, / k svačině jedině,

F G

jsou blahodárné / jedině pramen zdraví

C G

a věčné. / z Posázaví.

C

Výrobky mléčné, / Chcete-li prospěti

Ami

to je marné, / dítěti bledému,

F G

jsou blahodárné / kupte mu pramen zdraví

C G

a věčné. / z Posázaví.

R:

168 — Andělská

Zuzana Navarová

A Hmi7

Amaj7 Hmi7

A

Hmi7/F#

C#mi7 C#7

1. Bože, podej mi ještě ten kalich, to víno, co s nocí se měnívá na líh.

F#mi

F#mi

F#mi7

D#mi7

Dmaj7

Snad nad ráнем na dně se dočtu, že v kastlíku andělskou počtu mám.

Hmi/F# E

Tu ru tu tuu

2. A že hoře se skutálí do jedné slzy, ta slza se vsákne a pak ji to mrzí.

Že po prvním slunci se nadechne a kometa zamíří nad Betlém.

Tu ru tu tu, zatím.

A Hmi7 C#mi7 Hmi7

R: Počítám nebe světla, kam nedostanu.

A C#mi7 Hmi7/F# E

Miluju tebe a pak usnu a vstanu.

A Hmi7 C#mi7 Hmi7 A C#mi7 Hmi7/F# E

A tak tu ru tu tuu

3. Tak podej podej mi ještě ten kalich, to víno, co s nocí se měnívá na líh.

Snad na dně se perlama zaleskne, pak vyměním veselé za teskné.

Písně, tu ru tu tu.

4. A pak hoře se skutálí do jedné básně, ta báseň se vsákne a na zemi zasněží.

A po prvním slunci a s první tmou ta kometa zamíří nad Letnou.

Tu ru tu tu, zatím.

R:

5. Tak podej podej mi ještě ten kalich, to víno, co s nocí se měnívá na líh.

Snad nad ráнем na dně se dočtu, že v kastlíku andělskou počtu mám.

Tu ru tu tu, zatím.

R:

169 — Pátá

Zuzana Norisová

- C F G C F C**
1. Hodina bývá dlouho trpělivá a potom odbíjí pátá,
C F G C F C
a tak tu zpívám slova mlčenlivá o tom, že pomíjí pátá.

- C Ami**
R: Zvonek zvoní, škola končí, po schodech se běží,
C Ami G
Novák leze po jabloni a je náhle svěží, bláznej den
Ami D7
a já smíchem umírám, kdosi mě kárá a páni, já nenabírám,
C Ami F G
neboť pátá právě teď odbila,
C Ami F G
pátá právě teď odbila,
C Ami F G C
pátá právě teď odbila nám. (Pátá.)

2. Hodina bývá někdy nekonečnou a pak už odbíjí pátá,
a proto zpívám píseň jedinečnou, právě že pomíjí pátá.

G Ami C D G Ami C D

G Ami C D
 1. Akáty šumí, když padá déšť,

G Ami C D
 padá mi do vlasů, chce mi je splést,
G Ami C D
 neví, že láskou chci hlavu si plést,

Ami D Ami D
 tak mu to š- š- š-, š- š- š-
Ami D7 G
 š- š- š- š- š- šepotám.

2. Do mého ticha tiše vkročil on,

lásku rozhoupal jak velkej zvon,
 před chrámem lásky byl bláznevej shon,
 každej si š- š- š, š- š- š-
 š- š- š- š- š- šepotá.

3. Jenže ten den je už včerejší,

já nevím, proč mě všichni konejší,
 vždyť nejsem jediná, co bloudí,
 co modlitbu š- š- š-, š- š- š-
 š- š- š- š- š- šepotá.

4. Ten, kdo v noci vtéká jako každej den,

vím, že někdo zbarví černej sen,
 sen zmoklej jako dnešní den,
 po kterém š- š- š-, š- š- š-
 š- š- š- š- š- šepotám.

5. Pa-dá-ba-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

171 — Modrá

Žlutý pes

G D C D Ami G D

1. **G D C D**
Modrá je planeta, kde můžeme žít,
G D C D
modrá je voda, kterou musíme pít,
G D C D
modrá je obloha, když vodejde mrak,
F C G
modrá je dobrá, už je to tak.

2. Modrá je Milka, ta naše kráva,
modrá je prej v Americe tráva,
modrá je údajně i polární liška,
senzačně modrá je moje vojenská knížka.

- R: **C G**
Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
F C F G
modrá je naděje, láska i moje blues.
C G
Je to barva, kterou mám prostě rád,
F C G
modrá je dobrá, už je to tak.

3. Modrá je Raketa, ta moje holka,
modrá je vzpomínka na Mikyho Volka,
veliká rána je modrej přeliv,
modrý voko má i černej šerif.

4. Jako nálada, když zahrajou poslední kus,
modrá je naděje, láska i moje blues.
Je to barva, kterou mám prostě rád,
modrá je dobrá, už je to tak.

172 — Náruživá

Žlutý pes

D G
1. Nečekala na nic a nebyla hloupá
A D
a já jsem ji výjimečně do voka pad,
D G
najednou koukám, jak se život houpá
A D
a nikdo neví, co se může stát.

2. Pojedeme spolu někam na procházku,
probereme život hezky ze všech stran,
já budu hvězda jako na obrázku
a vona se mnou pěkně zamává.

R: Je totiž náruživá a nekouká, co kolem lítá,
D G
život užívá tak, jak to umí a jak se jí to líbí.

3. Vo jiný věci už nemám zájem,
musím ji vidět ještě dnes,
vona bude moje cesta rájem
a já budu její žlutej pes.

4. Není to žádná laciná holka
a kdyby chtěla nudit, ani neví jak,
já bych ji pořád jenom líbal,
vona to vidí taky tak.

R:

R:

173 — Sametová

Žlutý pes

G

C

G

C

1. Vzpomínám, když tehdá před léty začaly lítat rakety,

G

Emi

C

D

zdál se to bejt docela dobrej nápad.

Saxofony hrály unyle a frčely švédský košile,

kdekdo se moh' docela dobře flákat.

2. Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly,

už tenkrát rozhazoval svoje sítě.

Poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru

a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

G

D

Emi

C

R: Vzpomínáš, taky's tu žila a nedělej, že jsi jiná,

G

D

C

D

G

C

G

taková malá pilná včela, taková celá sametová.

3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbeatová pohoda,

kytičky a úsmevy sekretárok.

Sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,

ale to nevadí, já mám taky nárok.

4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,

hlavu plnou Londýna nad Temží.

Starej dobrej Satanáš hraje u nás v hospodě mariáš,

pazoura se mu trumfama jenom hemží.

R: Vzpomínáš, už je to jinak a jde z toho na mě zima,

ty jsi holka tehdá byla taková celá sametová.

5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,

kopyta měl jako z Arizony.

Přišel a zase vodešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel

a po něm tu zbyly samý volný zóny.

R: /: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,

byla to taková krásná cela a byla celá sametová :/

174 — A Hard Day's Night

The Beatles

Fadd9

G C G

1. It's been a hard day's night, and I've been working like a dog

C G

F

G

It's been a hard day's night, I should be sleeping like a log

C

D7

But when I get home to you, I find the things that you do

G C G

Will make me feel alright

2. You know I work all day, to get you money to buy you things

And it's worth it just to hear you say, you're gonna give me everything

So why on earth should I moan, 'cause when I get you alone

You know I'll be okay

Hmi Emi

Hmi

R: When I'm home, everything seems to be right

G Emi

C D

When I'm home, feeling you holding me tight, tight, yeah

3. It's been a hard day's night, and I've been working like a dog

It's been a hard day's night, I should be sleeping like a log

But when I get home to you, I find the things that you do

Will make me feel alright

C G

You know I feel alright

C F G

You know I feel alright

175 — All my loving

The Beatles

F#mi H7

1. Close your eyes and I'll kiss you

E C#mi

Tomorrow I'll miss you

A F#mi D H7

Remember I'll always be true

F#mi H7

And then while I'm away

E C#mi

I'll write home every day

A H7 E A E H E

And I'll send all my loving to you

2. I'll pretend that I'm kissing

The lips I am missing

And hope that my dreams will come true

And then while I'm away

I'll write home every day

And I'll send all my loving to you

C#mi C+ E

R: All my loving I will send to you

C#mi C+ E

All my loving, darling, I'll be true.

3. = 1.

4. = 2.

C#mi E

R: All my loving, all my loving

C#mi E

All my loving I will send to you

176 — Help!

The Beatles

Hmi

Hmi/A G

G/F♯

Help! I need somebody! Help! Not just anybody!

E

A

Help! You know I need someone! Help!

A

C♯mi

1. When I was younger so much younger than today

F♯mi

D G A

I never needed anybody's help in any way

C♯mi

But now these days are gone I'm not so self assured

F♯mi

D G A

Now I find I've changed my mind I've opened up the doors

Hmi

Hmi/A

R: Help me if you can I'm feeling down

G

G/F♯

And I do appreciate you being 'round

E

Help me get my feet back on the ground

A

Won't you please please help me?

2. And now my life has changed in oh so many ways

My independence seems to vanish in the haze

But every now and then I feel so insecure

I know that I just need you like I've never done before

R:

3. = 1.

F♯mi

A A6

R: Help me! Help me! Oh...

177 — Hey Jude

The Beatles

F C
1. Hey Jude, don't make it bad

C7 F
take a sad song and make it better

B F
Remember to let her into your heart

C7 F
Then you can start to make it better

2. Hey Jude don't be afraid, you were made to go out and get her

The minute you let her under your skin, then you begin to make it better

F7 B Gmi7
R: And any time you feel the pain, hey Jude refrain,

C7 F
Don't carry the world upon your shoulders

F7 B Gmi7
For well you know that it's a fool who plays it cool

C7 F
By making his world a little colder

F7 C7
Da da da da da da da da

3. Hey Jude don't let me down, you have found her now go and get her

Remember to let her into your heart, then you can start to make it better

R: So let it out and let it in hey Jude begin

You're waiting for someone to perform with

And don't you know that it's just you, hey Jude, you'll do!

The movement you need is on your shoulders

Da da da da da da da da

4. Hey Jude don't make it bad, take a sad song and make it better

Remember to let her under your skin, then you'll begin to make it better

Better better better better better oh.

F D# B F
Da hey Jude ...

178 — Let It Be

The Beatles

G

D

Emi

C

1. When I find myself in times of trouble, Mother Mary comes to me

G

D

C

G

Speaking words of wisdom: “Let it be”

2. And in my hour of darkness, she is standing right in front of me

Speaking words of wisdom: “Let it be”

Emi

D

C

G

R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

G

D

C

G

Whisper words of wisdom: “Let it be”

3. And when the broken hearted people living in the world agree

There will be an answer, let it be

4. For though they may be parted, there is still a chance that they will see

There will be an answer, let it be

R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

There will be an answer, let it be

R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

Whisper words of wisdom: “Let it be”

5. And when the night is cloudy, there is still a light that shines on me

Shine until tomorrow, let it be

6. I wake up to the sound of music, Mother Mary comes to me

Speaking words of wisdom: “Let it be”

R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

There will be an answer, let it be

R: Let it be, let it be, let it be, yeah, let it be

Whisper words of wisdom: “Let it be”

179 — Love me do

The Beatles

G C G C
1. Love, love me do, you know I love you

G C C C/G
I'll always be true, so pleeeeease...

G
Love me do

2. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeease...

Love me do

D C F G
R: Someone to love, somebody new

D C F G
Someone to love, someone like you

3. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeease...

Love me do

4. Love, love me do, you know I love you

I'll always be true, so pleeeeease...

Love me do

G C G C G C
Love me do, yeah, love me do, yeah, love me do...

180 — Norwegian wood

The Beatles

D

C

G

D

1. I once had a girl or should I say, she once had me

C

G

D

She showed me her room, isn't it good, Norwegian wood

Dmi

G

She asked me to stay and she told me to sit anywhere

Dmi

Emi A7

But I looked around and I noticed there wasn't a chair

2. I sat on a rug biding my time, drinking her wine

We talked until two and then she said: "It's time for bed"

She told me she worked in the morning and started to laugh

I told her I didn't and crawled off to sleep in the bath

D

C

G

D

R: And when I awoke I was alone, this bird had flown

C G D

So I lit a fire, isn't it good, Norwegian wood?

181 — Yellow Submarine

The Beatles

G D C G
1. In the town where I was born
Emi Ami C D
Lived a man who sailed the sea
G D C G
And he told us of his life
Emi Ami C D
In the land of submarines

2. So we sailed up to the sun
Till we found the sea of green
And we lived beneath the waves
In our Yellow Submarine

R: /: We all live in a Yellow Submarine
 G
Yellow Submarine, Yellow Submarine :/

3. And our friends are all on board
Many more of them live next door
And the band begins to play

R:

4. As we live a life of ease
Every one of us has all we need
Sky of blue and sea of green
In our Yellow Submarine

R: 2×

182 — Yesterday

The Beatles

G F#mi7 H7 Emi D
1. Yesterday, all my troubles seemed so far away
C D7 G D
Now it seems as though they're here to stay
Emi A7 C G
Oh, I believe in yesterday

2. Suddenly, I'm not half the man I used to be

There's a shadow hanging over me

Oh, yesterday came suddenly

F#mi7 H7 Emi D C
R: Why she had to go
D D7 G
I don't know, she wouldn't say
F#mi7 H7 Emi D C
I said some thing wrong
D D7 G
Now I long for yesterday

3. Yesterday, love was such an easy game to play

Now I need a place to hide away

Oh, I believe in yesterday

Hmm hmm hmm...

183 — Knockin' on Heaven's Door

Bob Dylan

G D Ami Ami7

1. Mama, take this badge off of me

G D C

I can't use it any more

It's getting dark, too dark to see

I feel I'm knocking on heaven's door

R: 4× /: Knock knock knocking on heaven's door :/

2. Mama put my guns in ground

I can't shoot them any more

That long black cloud is coming down

I feel I'm knocking on heaven's door

R:

184 — Proud Mary

Creedence Clearwater Revival

C A C A C A G F D F D

D

1. Left a good job in the city,

Workin for the man every night and day

And I never lost one minute of sleepin'

Worryin' 'bout the way things might have been

A

R: Big wheels keep on turnin'

H

mi **G**
Proud Mary keep on burnin'

D

/: Rollin', rollin', rollin' on the river :/

2. Cleaned a lot of plates in Memphis

Pumped a lot of pain down in New Orleans

But I never saw the good side of the city

A

Till I hitched a ride on a river boat queen

R:

D

3. If you come down to the river

Bet you're gonna find some people who live

You don't have to worry, 'cause you have no money

A

People on the river are happy to give

R:

185 — Hotel California

Eagles

Hmi F# A E G D Emi F#

Hmi

1. On a dark desert highway, cool wind in my hair

A

E

Warm smell of colitas rising up through the air

G

D

Up a head in the distance, I saw a shimmering light

Emi

F#

My head grew heavy and my sight grew dim, I had to stop for the night

2. There she stood in the doorway I heard the mission bell

And I was thinking to myself this could be heaven or this could be hell

Then she lit up a candle and she showed me the way

There were voices down the corridor, I thought I heard them say

G

D

R: Welcome to the Hotel California

Emi

Hmi7

Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face

G

D

Plenty of room at the Hotel California

Emi

F#

Any time of year (any time of year), you can find it here

3. Her mind is Tiffany twisted, she got a Mercedes Benz

She got a lot of pretty, pretty boys that she calls friends

How they dance in the courtyard, sweet summer sweat

Some dance to remember, some dance to forget

4. So I called up the captain: "Please bring me more wine"

He said, "We haven't had that spirit here since nineteen sixty-nine"

And still those voices are calling from far away

Wake you up in the middle of the night just to hear them say

R: Welcome to the Hotel California

Such a lovely place (such a lovely place), such a lovely face

They livin'it up at the Hotel California

What a nice surprise (what a nice surprise), bring your alibis

5. Mirrors on the ceiling, the pink champagne on ice, (and she said,)

“We are all just prisoners here of our own device.”

And in the master’s chambers they gathered for the feast

They stab it with their steely knives, but they can’t kill the beast

6. Last thing I remember, I was running for the door

I had to find the passage back to the place I was before

“Relax,” said the night man, “we are programmed to receive

You can check out any time you like, but you can never leave”

186 — Smoke on the water

Deep Purple

G B C G B C# C G B C B G
R: 8× /: :/

- G**
1. We all came out to Montreux
F G
On the Lake Geneva shoreline

To make records with a mobile

We didn't have much time

Frank Zappa and the Mothers

Were at the best place around

But some stupid with a flare gun

Burned the place to the ground

R: Smoke on the water, fire in the sky! Smoke on the water
G B C G B C# C G B C B G
/: :/

2. They burned down the gambling house, it died with an awful sound

Funky & Claude was running in and out, pulling kids out the ground

When it all was over, we had to find another place

But Swiss time was running out

It seemed that we would lose the race

Smoke on the water, fire in the sky
3. We ended up at the Grand Hotel, it was empty cold and bare

But with the Rolling truck Stones thing just outside

Making our music there

With a few red lights and a few old beds, we make a place to sweat

No matter what we get out of this, I know we'll never forget

Smoke on the water, fire in the sky

187 — Layla

Eric Clapton

Dmi B C Dmi :/

C[#]mi G[#]mi

1. What will you do when you get lonely
C[#]mi C D E E7
With no-one waiting by your side

F[#]mi H E A

You've been running and hiding much too long
F[#]mi H E A
You know it's just your foolish pride

Dmi B C Dmi
R: Layla, you got me on my knees
B C Dmi
Layla, I'm begging darling please
B C Dmi B C
Layla, darling won't you ease my worried mind

2. Tried to give you consolation

Your old man, he let you down

But like a fool, I fell in love with you

You turned my whole world upside down

R:

3. Make the best of the situation

Before I finally go insane

Please don't say we'll never find a way

Or tell me all my love's in vain

R:

188 — Somewhere over the rainbow

Israel Kamakawiwo'ole

- C Emi F C**
1. Somewhere over the rainbow, way up high
F C G Ami F
And the dreams that you dream of once in a lullaby

2. Somewhere over the rainbow blue birds fly
And the dreams that you dream of, dreams really do come true

- C G Ami F**
R: Someday I'll wish upon a star, wake up where the clouds are far behind me
C
Where trouble melts like lemon drops
G Ami F
High above the chimney tops is where you'll find me

3. Somewhere over the rainbow bluebirds fly
And the dreams that you dare to, oh why, oh why can't I?

- R: Someday I'll wish upon a star, wake up where the clouds are far behind me
Where trouble melts like lemon drops
High above the chimney tops is where you'll find me

4. Somewhere over the rainbow, way up high
And the dreams that you dare to, oh why, oh why can't I?

189 — Sweet home Alabama

Lynyrd Skynyrd

D Cmaj7 G

1. Big wheels keep on turning. Carry me home to see my kin!

Singing songs about the Southland, I miss Alabama once again

And I think it's a sin, yes

2. Well I heard mister Young sing about her

Well, I heard ole Neil put her down

Well, I hope Neil Young will remember

A Southern man don't need him around anyhow

R: Sweet home Alabama where the skies are so blue

Sweet Home Alabama, Lord, I'm coming home to you

3. In Birmingham they love the governor

Now we all did what we could do

Now Watergate does not bother me

Does your conscience bother you? Tell the truth

R:

4. Now Muscle Shoals has got the Swampers

And they've been known to pick a song or two

Lord they get me off so much

They pick me up when I'm feeling blue. Now how about you?

R:

R: Sweet home Alabama, oh sweet home, baby

Where the skies are so blue and the governor's true

R: Sweet Home Alabama, Lordy, Lord, I'm coming home to you

Yea, yea Montgomery's got the answer

190 — California dreaming

Mamas & Papas

Ami G F

1. All the leaves are brown (all the leaves are brown)

G E E7

And the sky is gray (and the sky is gray)

F C E7 Ami

I've been for a walk (I've been for a walk)

F E E7

On a winter's day (on a winter's day)

Ami G F

I'd be safe and warm (I'd be safe and warm)

G E E7

If I was in L.A. (if I was in L.A.)

Ami G F

- R: California dreamin' (California dreamin')

G E E7

On such a winter's day

2. Stopped in to a church

I passed along the way

Well I got down on my knees (got down on my knees)

And I pretend to pray (I pretend to pray)

You know the preacher likes the cold (preacher likes the cold)

He knows I'm gonna stay (knows I'm gonna stay)

R:

3. All the leaves are brown (all the leaves are brown)

And the sky is gray (and the sky is gray)

I've been for a walk (I've been for a walk)

On a winter's day (on a winter's day)

If I didn't tell her (if I didn't tell her)

I could leave today (I could leave today)

R:

R:

191 — Another brick in the wall

Pink Floyd

Dmi

1. We don't need no education

Dmi

We don't need no thought control

Dmi

No dark sarcasm in the classroom

Dmi

G

Teacher leave them kids alone

G

Dmi C Dmi C Dmi C Emi Dmi F

R: Hey, teacher! Leave them kids alone

F

C

Dmi

All in all it's just an-other brick in the wall

F

C

Dmi

All in all it's just an-other brick in the wall

2. = 1.

R:

192 — Time

Pink Floyd

- F#mi** **A**
1. Ticking away the moments that make up a dull day
E **F#mi**
You fritter and waste the hours in an off hand way
- F#mi** **A**
Kicking around on a piece of ground in your home town
E **F#mi**
Waiting for someone or something to show you the way
- Dmaj7** **Amaj7**
2. Tired of lying in the sunshine staying home to watch the rain
Dmaj7 **Amaj7**
You are young and life is long and there is time to kill today
Dmaj7 **C#mi7**
And then one day you find ten years have got behind you
Hmi7 **E** **E7**
No one told you when to run, you missed the starting gun
3. And you run and you run to catch up with the sun, but it's sinking
And racing around to come up behind you again
The sun is the same in the relative way, but you're older
Shorter of breath and one day closer to death
4. Every year is getting shorter, never seem to find the time
Plans that either come to naught or half a page of scribbled lines
Hanging on in quiet desperation is the English way
Hmi7 **F** **Emi**
The time is gone, the song is over, thought I'd something more to say

193 — Wish you were here

Pink Floyd

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

/ : /

C D
1. So, so you think you can tell

Ami G

Heaven from hell, blue sky from pain

D C

Can you tell a green field from a cold steel rail

Ami

A smile from a veil

G

Do you think you can tell?

2. And did they get you to trade your heroes for ghosts

Hot ashes for trees, hot air for a cool breeze

Cold comfort for change and did you exchange

A walk on part in the war

For a lead role in a cage?

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

/ : /

3. How I wish, how I wish you were here

We're just two lost souls swimming in a fish bowl, year after year

Running over the same old ground, what have we found?

The same old fears

Wish you were here!

G Emi7 G Emi7 A Emi7 A G

/ : /

194 — 500 Miles

The Proclaimers

E

1. When I wake up, well I know I'm gonna be
A **H** **E**
I'm gonna be the man who wakes up next you

E

When I go out, yeah I know I'm gonna be
A **H** **E**
I'm gonna be the man who goes along with you

2. If I get drunk, well I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who gets drunk next to you

And if I haver, yeah I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who's havering to you

R: But I would walk 500 miles

And I would walk 500 more

Just to be the man who walks a thousand miles

To fall down at your door

3. When I'm working, yes I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who's working hard for you

And when the money comes in for the work I do

I'll pass almost every penny on to you

4. When I come home (When I come home), well I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who comes back home to you

And if I grow old (When I grow old), well I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who's growing old with you

R:

da da da...

5. When I'm lonely, well I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who's lonely without you

And when I'm dreaming, well I know I'm gonna dream

I'm gonna dream about the time when I'm with you

6. When I go out, well I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who goes along with you

And when I come home, yes I know I'm gonna be

I'm gonna be the man who comes back home with you

A

H

E

C[#]mi

I'm gonna be the man who's coming home with you

R:

Da da da...

R:

195 — We are the champions

Queen

Ami

1. I've paid my dues

Emi Ami Emi

time after time

Ami

I've done my sentence

Emi Ami G

but committed no crime

C

And bad mistakes

F C F

I've made a few

C

G

Ami

I've had my share of sand kicked in my face

D G A

but I've come through

D F#mi Hmi G A

R: We are the champions, my friend

D F#mi G H

And we'll keep on fighting till the end

Emi A Gmi F# E

We are the champions, we are the champions!

D Ami7 F6 G7 Ami Emi

No time for losers 'cause we are the champions of the world

2. I've taken my bows

And my curtain calls

You brought me fame and fortune

And everything that goes with it

I thank you all

But it's been no bed of roses

No pleasure cruise

I consider it a challenge

Before the human race

And I never lose

R:

196 — Hit the road, Jack

Ray Charles

Ami **G** **F** **E7**

R: Hit the road, Jack, don't you come back

No more, no more, no more, no more

Hit the road Jack and don't you come back no more

1. Old woman, old woman, don't treat me so mean

You're the meanest woman I've ever seen

I guess if you say so

I'll have to pack my things and go

R:

2. Now baby, listen baby, don't-a treat me this-a way

For I'll be back on my feet some day

Don't care if you do 'cause it's understood

You ain't got no money you just ain't no good

Well, I guess if you say so

I'd have to pack my things and go (that's right!)

R:

R:

197 — Losing My Religion

R.E.M.

Ami

Emi

1. Ooh life is bigger, it's bigger than you

Ami

And you are not me

Emi

Ami

The lengths that I will go to, the distance in your eyes

Emi

Dmi

G

Oh no I've said too much, I set it up

2. That's me in the corner. That's me in the spotlight

Losing my religion

Trying to keep up with you and I don't know if I can do it

Oh no I've said too much I haven't said enough

F

G

Ami

R: I thought that I heard you laughing, I thought that I heard you sing

F **G** **Ami** **G**

I think I thought I saw you try

3. Every whisper of every waking hour

I'm choosing my confessions

Trying to keep an eye on you like a hurt, lost, and blinded fool

Oh no I've said too much, I set it up

4. Consider this the hint of the century

Consider this

The slip that brought me to my knees failed

What if all these fantasies come flailing around

Now I've said too much

R: I thought that I heard you laughing, I thought that I heard you sing

I think I thought I saw you try

F **Ami** **F** **Ami**

But that was just a dream, that was just a dream

5. That's me in the corner. That's me in the spotlight ...

R: I thought that...

F **G**

But that was just a dream

Ami

Try, cry, why, try

F **G** **Ami** **G**

That was just a dream, just a dream, just a dream, dream

198 — La bamba

Ritchie Valens

C F G

1. Para bailar la Bamba,

C F G

C F G

para bailar la Bamba se necesita una poca de gracia,

C F G

C F G

una poca de gracia para mi, para ti, ay arriba ay arriba,

C F G

C F G

Ay arriba ay arriba, por ti sere, por ti sere, por ti sere.

Yo no soy marinero,

yo no soy marinero, soy capitán, soy capitán, soy capitán.

C F G

R: 3× /: Bamba, Bamba. :/

2. Para subir al cielo, para subir al cielo se necesita una escalera larga, una escalera

larga y otra cosita ay arriba y arriba y arriba y arriba contigo ire.

Yo no soy marinero...

R:

3. Para ser secretaria, para ser secretaria se necesita una falda muy corta, una

falda muy corta pero ademas una pierna muy larga, una pierna muy larga,

por ti sere.

Yo no soy marinero...

4. Para ser marinero, para ser marinero se necesita una buena chimichanga, una

buenas chimichanga y otra cosita y arriba y arriba y arriba y arriba ire.

Tu no eres marinero, tu no eres marinero ni tu ni él, yo soy capitán soy capitán...

199 — Angie

Rolling Stones

Ami E7 C2 B2 F C4C

1. Angie, Angie, when will those clouds all disappear?

Angie, Angie, where were the ladies from here?

G

Dmi

Ami

R: With no loving in our souls and no money in our coats

C F G

You can't say we're satisfied

Ami E7 C2 B2 F C4C

Angie, Angie, you can't say we never tried

2. Angie, beautiful... yeah but ain't it time we said goodbye

Angie, I still love you, remember all those nights we cried

R: All the dreams we held so close

Seem to all go up in smoke let me whisper in your ear

(septem) Angie, Angie, where were the ladies from here?

Solo.

G

R: Oh Angie don't you weep

Dmi Ami

All your kisses still taste sweet

C F G

I hate that sadness in your eyes

Ami E7 C2 B2F C
but Angie, Angie, ain't it ti-me we said goodbye... ya

Solo.

R: With no loving in our souls and no money in our coats

Oh you can't say we're satisfied

3. Angie, I still love you baby

Every where I look I see your eyes

4. There ain't a woman that comes close to you

Come on baby dry your eyes

Angie, Angie, ain't it good to be alive

Angie, Angie, they can't say we never tried

200 — Satisfaction

Rolling Stones

E A D A

E A
1. I can't get no satisfaction

E A
I can't get no satisfaction

E H7 E A
Cause I try, and I try, and I try, and try

E A D A
R: /: I can't get no :/

A E A D
2. When I'm driving in my car

A E A D
And the man comes on the radio

A E A D A E A D
He's telling me more and more about some useless information

A E A D
Supposed to drive my imagination

A E A D
R: /: I can't get no :/
A E A D

Oh no no no, hey hey hey

A E A D
That's what I say

3. When I'm watchin' my TV

And that man comes on to tell me

How white my shirts can be

Well he can't be a man 'cause he doesn't smoke

The same cigarettes as me

R: I can't get no

Oh no no no, hey hey hey

That's what I say

4. When I'm ridin' 'round the world

And I'm doin' this and I'm signing that

And I'm tryin' to make some girl who tells me:

Baby better come back next week

Cause you see I'm on a losin' streak

R:

201 — San Francisco

Scott Mckenzie

G

- Emi C G D**
1. If you're going to San Francisco

Emi C G D
Be sure to wear some flowers in your hair

Emi G C G
If you're going to San Francisco

G Hmi Emi D
You're gonna meet some gentle people there

2. For those who come to San Francisco

Summer time will be a-lovin' there

In the streets of San Francisco

Gentle people with flowers in their hair

- F**
R: All across the nation

G
Such a strange vibration, people in motion

F
There's a whole generation

G D
With a new explanation, people in motion, people in motion

3. For those who come to San Francisco

Be sure to wear some flowers in your hair

If you come to San Francisco

Summer time will be a-lovin' there

4. **Emi F#mi A D A**
If you come to San Francisco

A C#mi F#mi A
Summertime will be a-lovin' there

202 — Lion sleeps tonight

Tokens

1. Wee wee ooh wimoweh, wee wee ooh wimoweh.

R: /: Owimoweh, owimoweh, owimoweh, owimoweh,
owimoweh, owimoweh, owimoweh, owimoweh :/

2. In the jungle, the mighty jungle, the lion sleeps tonight

In the jungle, the quiet jungle, the lion sleeps tonight

R: /: Wee wee ooh wimoweh :/

3. Near the village, the peaceful village, the lion sleeps tonight

Near the village, the quiet village, the lion sleeps tonight

R: /: Wee wee ooh wimoweh :/

4. Hush, my darling, don't fear, my darling, the lion sleeps tonight

Hush, my darling, don't fear, my darling, the lion sleeps tonight

R: Owimoweh, owimoweh, owimoweh, owimoweh...

203 — Hymna TP

Mirek „Eso“ Řehoř

C G Ami Emi

1. Na TP vždycky jedu rád, na TP, tam si můžu hrát,
F C Dmi G
na TP, kde jsou lidí cool, na TP je jen zřídka vůl.

2. Na TP dám si do těla, na TP, to mě oddělá,
na TP, tam je srandy dost a občas taky ſíká kost.

R: TP, to je akce snů, TP, pryč od všedních dnů,

TP, rychle z města ven, TP, a za pár kaček jen.

3. V poledne sraz na Hlaváku, máme to všichni na háku,
večer už jsme na chatě a máme se jako ve vatě.

4. Je tu spousta FELáků, nových i starých mazáků,
děvčat je počet maličký, radši si ale vezmu gumičky.

R:

5. V lese jak blbci běháme, ſifry tam za tmy hledáme,
zpátky mokrý a zpocený, srší z nás ale nadšení.

6. Pivo se začne čepovat a vodka ho bude trumfovat,
koktejl pak pijem jakýsi, ráno trávíme u mísy.

R:

Rejstřík interpretů

- (lidová)
A te Rehradice, 3
Kdyby tady byla taková panenka, 5
(neznamý)
Balada o princezně a o hradu, 2
Okoř, 80
Seděla u vody, 101
Tři citrónky, 1
- Alexandrovci
Katuša, 4
- Aleš Brichta
Dívka s perlami ve vlasech, 102
Slečna Závist, 103
- Asonance
Čarodějnici z Amesbury, 6
- BSP
Země vzdálená, 105
- Blue Effect
Sluneční hrob, 104
- Bob Dylan
Knockin' on Heaven's Door, 183
- Bratři Ebenové
Folkloreček, 7
Nikdo to nebere, 8
Trampska, 9
- Brontosauři
Franky Dlouhán, 10
Jarní tání, 11
Kytka, 12
Na kameni kámen, 13
Podvod, 14
Růže z papíru, 15
Signály, 16
Slunovrat, 17
Stánky, 18
Valčíček, 19
- Buty
František, 106
Jednou ráno, 107
Krtek, 108
Mám jednu ruku dlouhou, 109
Nad stádem koní, 110
Tata, 111
Vrána, 112
- Chinaski
1. signální, 116
Kláro, 117
Tabáček, 118
- Creedence Clearwater Revival
Proud Mary, 184
- Deep Purple
Smoke on the water, 186
- Divojek Bill
Plakala, 114
Píseň o Ferdovi a Mravenci, 113
- Eagles
Hotel California, 185
- Eric Clapton
Layla, 187
- Fešáci
Jaro, 23
- Fleret
Zafúkané, 24
- František Nedvěd
Kočovní herci, 25
Řemeslo, 26
- Greenhorni
Cizinec, 27
Když náš táta hrál, 28
Rocky Top, 29
Rovnou, tady rovnou, 30
Zátoka, 31
- Hana Hegerová
Levandulová, 32
- Hana Hegerová, Waldemar Matuška
Tak abyste to věděla, 98
- Hana Zagorová
Maluj zase obrázky, 33
- Hlavolam
Ztráty a nálezy, 34
- Hoboes
Bedna od whisky, 78
Tak už mi má holka mává, 93
Tereza, 94
- Hop Trop
Amazonka, 35
Tři kříže, 37

- Švorcák, 36
- Israel Kamakawiwo'ole
Somewhere over the rainbow, 188
- Ivan Hlas
Aranka umí hula hop, 119
Jednou mi fotr povídá, 120
Na kolena, 121
- Ivan Mládek
Jožin z bažin, 38
- Jarda Hypochondr
Šenkýřka, 122
- Jarek Nohavica
Afričančata, 40
Básnířka, 41
Cukrářská bossanova, 58
Danse Macabre, 42
Dokud se zpívá, 43
Jdou po mně, jdou, 44
Kometa, 45
Mikymauz, 46
Možná že se mýlím, 47
Muzeum, 48
Osmá barva duhy, 39
Petěrburg, 49
Pijte vodu, 50
Píseň zhrzeného trampa, 51
Strakapúd, 52
Těšínská, 53
Ukolébavka, 54
Zatančí, 55
Zatímco se koupeš, 56
Zítra ráno v pět, 57
- Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák
Není nutno, 166
Pramen zdraví, 167
- Jiří Schelinger
Holubí dům, 123
Šípková Růženka, 124
- Jiří Suchý
Marnivá sestřenice, 125
Pramínek vlasů, 126
- Kabát
Moderní děvče, 127
- Kamelot
Amulet, 59
Cikáni, 60
Honolulu, 61
Vyznavači ohňů, 62
Zachraňte koně, 63
- Karel Kryl
Anděl, 64
Lásko, 65
Morituri te salutant, 66
Píseň neznámého vojína, 67
Veličenstvo Kat, 68
Zkouška dospělosti, 69
- Karel Plíhal
Kluziště, 70
Myš, 71
Námořnická, 72
Ráda se miluje, 73
Trubadúrská, 74
- Karel Zich
Alenka v říši divů, 128
Je to paráda, 129
- Katapult
Až, 130
- Kryštof
Obchodník s deštěm, 131
- Lucie
Amerika, 132
Sen, 134
Černí andělé, 133
Šrouby do hlavy, 135
- Lynyrd Skynyrd
Sweet home Alabama, 189
- Mamas & Papas
California dreaming, 190
- Marsyas
Marsyas a Apollón, 76
- Michal Prokop
Bitva o Karlův most, 136
Kolej Yesterday, 137
- Michal Tučný
Pověste ho vejš, 77
- Mig 21
Slepic pírka, 138
Snadné je žít, 139
- Mirek „Eso“ Řehoř
Hymna TP, 203
- Mňága a Žďorp
Hodinový hotel, 140
Měsíc, 141
Písnička pro tebe, 142
- Nerez
Tisíc dnů mezi námi, 79
- Nightwork
Globální oteplování, 143

- Olympic
 Dej mi víc své lásky, 144
 Otázky, 145
 Snad jsem to zavinil já, 146
 Želva, 147
- Pacifik
 Malý velký muž, 81
 Velrybářská výprava, 82
- Pavel Dobeš
 Něco o lásce, 83
- Pavel Roth
 Zahrada ticha, 84
- Petr Hapka
 Šaškové počmáraní, 148
- Pink Floyd
 Another brick in the wall, 191
 Time, 192
 Wish you were here, 193
- Poutníci
 Hotel Hillary, 85
 Panenka, 86
- Pražský výběr
 Pražákům je hej, 149
- Premiér
 Hrobař, 150
- Queen
 We are the champions, 195
- R.E.M.
 Losing My Religion, 197
- Rangers
 Inženýrská, 87
- Ray Charles
 Hit the road, Jack, 196
- Ready Kirken
 1 + 1, 151
- Richard Müller
 Nebude to lahké, 152
 Po schodoch, 153
 Srdce jako kníže Rohan, 154
 Štěstí je krásná věc, 155
- Ritchie Valens
 La bamba, 198
- Rolling Stones
 Angie, 199
 Satisfaction, 200
- Samson a jeho parta
 Už to nenapravím, 75
- Scott Mckenzie
 San Francisco, 201
- Semtex
 Mašinka, 88
 Spirituál kvintet
 Batalion, 89
 Stará archa, 90
 Starý příběh, 91
 Žízeň, 92
- Standa Hložek, Petr Kotvald
 Holky z naší školky, 156
- The Beatles
 A Hard Day's Night, 174
 All my loving, 175
 Help, 176
 Hey Jude, 177
 Let It Be, 178
 Love me do, 179
 Norwegian wood, 180
 Yellow Submarine, 181
 Yesterday, 182
- The Proclaimers
 500 Miles, 194
- Tichá dohoda
 Marioneta, 157
- Tokens
 Lion sleeps tonight, 202
- Tři sestry
 Básník, 158
 Mexiko, 159
 Sovy v maztu, 160
- Visací zámek
 Traktor, 162
 Známka punku, 163
- Vladimír Mišík
 Variace na renesanční téma, 164
- Václav Neckář
 Tu kytaru jsem kupil kvůli tobě, 161
- Wabi Daněk
 Rosa na kolejích, 95
- Waldemar Matuška
 Růže z Texasu, 96
 Slavíci z Madridu, 97
- Yvonne Přenosilová
 Boty proti lásce, 165
- Zuzana Navarová
 Andělská, 168
- Zuzana Norisová
 Pátá, 169
 Ššš, 170

film Kouř

Je to fajn, fajnový, 115

Žalman

Jdem zpátky do lesů, 99

Rána v trávě, 100

Čechomor

Mezi horami, 20

Proměny, 21

Včelín, 22

Žlutý pes

Modrá, 171

Náruživá, 172

Sametová, 173

Rejstřík písni

- 1 + 1, 151
1. signální, 116
500 Miles, 194
A Hard Day's Night, 174
A te Rehradice, 3
Afričančata, 40
Alenka v říši divů, 128
All my loving, 175
Amazonka, 35
Amerika, 132
Amulet, 59
Anděl, 64
Andělská, 168
Angie, 199
Another brick in the wall, 191
Aranka umí hula hop, 119
Až, 130

Balada o princezně a o hradu, 2
Batalion, 89
Bedna od whisky, 78
Bitva o Karlův most, 136
Boty proti lásce, 165
Básník, 158
Básnířka, 41

California dreaming, 190
Cikáni, 60
Cizinec, 27
Cukrářská bossanova, 58
Danse Macabre, 42
Dej mi víc své lásky, 144
Dokud se zpívá, 43
Dívka s perlami ve vlasech, 102

Folklóreček, 7
Franky Dlouhán, 10
František, 106

Globální oteplování, 143

Help, 176
Hey Jude, 177
Hit the road, Jack, 196
Hodinový hotel, 140
Holky z naší školky, 156

Holubí dům, 123
Honolulu, 61
Hotel California, 185
Hotel Hillary, 85
Hrobař, 150
Hymna TP, 203

Inženýrská, 87

Jarní tání, 11
Jaro, 23
Jdem zpátky do lesů, 99
Jdou po mně, jdou, 44
Je to fajn, fajnový, 115
Je to paráda, 129
Jednou mi fotr povídá, 120
Jednou ráno, 107
Jožin z bažin, 38

Katuša, 4
Kdyby tady byla taková panenka, 5
Když náš táta hrál, 28
Kluziště, 70
Kláro, 117
Knockin' on Heaven's Door, 183
Kolej Yesterday, 137
Kometa, 45
Kočovní herci, 25
Krtek, 108
Kytka, 12

La bamba, 198
Layla, 187
Let It Be, 178
Levandulová, 32
Lion sleeps tonight, 202
Losing My Religion, 197
Love me do, 179
Lásko, 65

Maluj zase obrázky, 33
Malý velký muž, 81
Marioneta, 157
Marnivá sestřenice, 125
Marsyas a Apollón, 76
Mašinka, 88
Mexiko, 159
Mezi horami, 20

- Mikymauz, 46
Moderní děvče, 127
Modrá, 171
Morituri te salutant, 66
Možná že se mýlím, 47
Muzeum, 48
Myš, 71
Mám jednu ruku dlouhou, 109
Měsíc, 141

Na kameni kámen, 13
Na kolena, 121
Nad stádem koní, 110
Nebude to ľahké, 152
Není nutno, 166
Nikdo to nebere, 8
Norwegian wood, 180
Námořnická, 72
Náruživá, 172
Něco o lásce, 83

Obchodník s deštěm, 131
Okoř, 80
Osmá barva duhy, 39
Otázky, 145

Panenka, 86
Petěrburg, 49
Pijte vodu, 50
Plakala, 114
Po schodoch, 153
Podvod, 14
Pověste ho vejš, 77
Pramen zdraví, 167
Pramínek vlasů, 126
Pražákům je hej, 149
Proměny, 21
Proud Mary, 184
Pátá, 169
Píseň neznámého vojína, 67
Píseň o Ferdovi a Mravenci, 113
Píseň zhrzeného trampa, 51
Písnička pro tebe, 142

Rocky Top, 29
Rosa na kolejích, 95
Rovnou, tady rovnou, 30
Ráda se miluje, 73
Rána v trávě, 100
Růže z Texasu, 96
Růže z papíru, 15

Sametová, 173
- San Francisco, 201
Satisfaction, 200
Seděla u vody, 101
Sen, 134
Signály, 16
Slavíci z Madridu, 97
Slepic pírka, 138
Slečna Závist, 103
Sluneční hrob, 104
Slunovrat, 17
Smoke on the water, 186
Snad jsem to zavinil já, 146
Snadné je žít, 139
Somewhere over the rainbow, 188
Sovy v mazutu, 160
Srdce jako kníže Rohan, 154
Stará archa, 90
Starý příběh, 91
Strakapúd, 52
Stánky, 18
Sweet home Alabama, 189

Tabáček, 118
Tak abyste to věděla, 98
Tak už mi má holka mává, 93
Tata, 111
Tereza, 94
Time, 192
Tisíc dnů mezi námi, 79
Traktor, 162
Trampská, 9
Trubadúrská, 74
Tu kytaru jsem koupil kvůli tobě, 161
Tři citrónky, 1
Tři kříže, 37
Těšínská, 53

Ukolébavka, 54
Už to nenapravím, 75

Valčíček, 19
Variace na renesanční téma, 164
Veličenstvo Kat, 68
Velrybářská výprava, 82
Vrána, 112
Vyznavači ohňů, 62
Včelín, 22

We are the champions, 195
Wish you were here, 193

Yellow Submarine, 181
Yesterday, 182

Zachraňte koně, 63
Zafúkané, 24
Zahrada ticha, 84
Zatančí, 55
Zatímco se koupeš, 56
Země vzdálená, 105
Zkouška dospělosti, 69
Známka punku, 163
Ztráty a nálezy, 34
Zátoka, 31
Zítra ráno v pět, 57

Čarodějnici z Amesbury, 6

Šaškové počmáraní, 148

Želva, 147

Řemeslo, 26

Šenkýřka, 122

Černí andělé, 133

Šrouby do hlavy, 135
Štěstí je krásná věc, 155
Švorcák, 36
Šípková Růženka, 124

Žízeň, 92

Ššš, 170

čínské

zvony

Zpěvník 2012

© Technická přestávka o.s.

www.technicka-prestavka.cz

sestavili: Karel, Dvojana, Pedro

obálku připravila: Julie